

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP I

uvîntul cel dentîiu făcu- 1
 t-am pentru toate, o, Theo- 1
 file, carele au început Iisus 2
 a face și a învăța, Pînă 2
 în ziua, carea, poruncind 3
 apostolilor pren Duhul 3
 Sfînt, pre carii au ales, S-au 3
 înălțat. La carii S-au și 3
 aiavea arătat după ce au pătimit El întru 4
 multe seamne chiar pren 40 de zile arătîndu- 4
 Se lor și zicînd ceale ce era pentru împărăția 4
 lui Dumnezeu. Și împreună petrecînd, 4
 porunci lor de la Ierusalim să nu se despartă, 4
 ce să așteapte făgăduința Părintelui „carea 5
 ați auzit de la Mine: Căci Ioan au botezat 5
 cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul 5
 Sfînt nu după multe zilele aceastea“. 5
 Deaca s-au adunat, ei întreba pre El, zicînd: 6
 „Doamne, au în anul acesta vei așăza împără- 6
 ția lui Israil?“ Și zise cătră ei: „Nu iaste 7
 voo a priceape anii au vremile, carele Pă- 7
 rintele au pus întru a Sa biruință. Ce veți 8
 lua puteare venind Duhul Sfînt preste voi și 8
 veți fi Mie mărturie în Ierusalim și în toată 8
 Iudea și Samaria și pînă la marginea pămîntu- 9
 lui“. Și aceastea zicînd, vâzînd ei, Să 9
 rîdică și nor îl luo pre El den ochii lor. 9
 Și așa căutînd, era în ceriu mergînd El și 10
 iată, doi bărbați sta lîngă ei cu haină albă, 10
 Carii și ziseră: „Bărbați galilei, ce stați cău- 11
 tînd la ceriu? Acesta Iisus, luîndu-Se de la 11
 voi în ceriu, așa va veni, în ce chip ați văzut 11
 pre El mergînd în ceriu“. Atunci s-au în- 12
 tors în Ierusalim de la mîgura ce să cheamă 12
 Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim, 12
 calea Sîmbetii avînd. Și cînd intrară, să 13
 suiră în foișor, unde era mîind Petăr și Iacov 13
 și Ioan și Andrei, Filip și Thoma, Vartholo- 13
 meu și Mattheu, Iacov al lui Alfeu și Simon 14
 Zilotis și Iuda a lui Iacov. Aceștea toți 14
 era așteptînd dempreună, cu rugăciunea și 14
 cu ruga, împreună cu muierile și cu Maria, 14
 maica lui Iisus, și cu frații Lui. Și în zilele 15
 aceastea, sculîndu-se Petăr în mijlocul uce- 15
 nicilor, zise (și era gloată de nume într-un loc 15
 ca vreo 120): „Bărbați frați, trebuia 16
 să să împle Scrisoarea aceasta, care au 16
 zis mai nainte Duhul cel Sfînt pren rostul 16
 lui David pentru Iuda, cela ce s-au făcut 16
 povață celor ce au prins pre Iisus. Căci 17
 numărat era cu noi și luo sorțul slujbei 17
 aceștia. Deci acesta au cîștigat loc 18
 den plata nedireptății și, căzut fiind, au 18

19 plesnit preste mijloc și s-au vărsat toate
măruntăile lui. Și să înțeleasă la toți
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cât s-au chemat
locul acela cu limba lor Acheldama, adică
20 Loc al Sîngelui. Pentru că scris iaste în
cartea Psalmilor: 'Facă-se curtea lui pustie
și să nu fie cine să lăcuiască întru ea și
21 socoteala lui să o ia altul'. Deci trebuie,
den bărbații care au venit cu noi în toată
vreamea întru carea au intrat și au ieșit
22 asupra noastră Domnul Iisus, Începînd
de la botezul lui Ioan pînă la ziua carea S-au
înălțat de la noi, mărturie învierii Lui unul
să să facă dentru aceștea împreună cu noi".
23 Și au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema
Varsava, carele s-au numit Iustos, și pre
24 Matthia. Și, făcînd rugăciuni, ziseră:
„Tu, Doamne, știutoare de inimile tuturor,
25 arată dentru acești doi pre unul carele vei
aleage Să ia sorțul slujbei aceștii și a
trimiterii dentru carea au ieșit Iuda să
26 meargă la locul lui". Și deaderă sorții lor
și căzu sorțul pre Matthia și împreună să
rîndui cu cei 11 apostoli.

CAP II

1 i cînd să împlea ziua Rusaliilor, era
cu toții împreună adunați la un loc.
2 Și să făcu fără veaste den ceriu
sunset ca cînd ar veni suflare cu silă
și umplu toată casa unde era șazănd.
3 Și să arătară lor, împărțindu-se, limbi ca
de foc și au șazut preste fieștecarele dentru
4 ei. Și să împlură toți de Duhul Svînt și
începură a grăi cu alte limbi, după cum Du-
5 hul le da lor să răspunză. Și era în
Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriți
6 den toată limba cea de supt ceriu. Și
făcîndu-se glasul acesta, să adună mulțimea
și să turbură, căci auziia fieștecarele cu a
7 sa limbă grăind ei. Și să ciudiia toț și să
mira zicînd între sine: „Au nu, iată, aceștea
8 toți cei ce grăiescu galilei sînt? Și cum
noi auzim fieștecarele cu a noastră limbă
9 de fealiu cu carea am născut? Parthii și
midii și elamiteanii și ceia ce lăcuiesc Mijlo-
10 cul-Rîurilor și pre Iudea și Capadochia,
și Eghipetul și părțile Leviei cei despre
11 Chirini și ceia ce veniia rîmleani, Și jidovi
și nemeanici, criteani și arapi, auzîm gră-
12 ind ei cu ale noastre limbi măririle lui
Dumnezău!" Și să mira toți și să ciudiia,
unul cătră altul zicînd: „Ce va să fie aceasta?"
13 Iară alții, batjocurînd, zicea că de must sînt
14 plini. Și stînd Petăr cu cei 11, rădică gla-
sul lui și răspunse lor: „Bărbaț jidovi și ceia
ce lăcuîți Ierusalimul toți, aceasta voao
15 știută să fie și să băgați în urechi graiurile
meale; Pentru că nu, după cum voi socotiț,

sînt aceștea beați, pentru că iaste ceas al
treilea den zi; Ce aceasta iaste ce s-au 16
grăit pren prorocul Ioil: 'Și va fi în zilele 17
ceale de apoi—zice Dumnezău—turna-voiu
den Duhul Mieu preste tot trupul și vor
proroci fiii voștri și featele voastre, și tinerii
voștri vederi vor vedea și cei bătrîni ai voștri
vise vor visa. Și încă preste robii Miei și 18
preste roabele Meale în zilele acealea turna-
voiu den Duhul Mieu și vor proroci. Și 19
voiu da minuni în ceriu sus și seamne pre
pămînt jos, sînge și foc și abur de fum.
Soarele să va întoarce spre întunecare și 20
luna spre sînge, mai nainte de ce va veni ziua
Domnului cea mare și strălucită. Și va 21
fi tot carele va chema numele Domnului
mîntui-se-va'. Bărbați israilteani, ascultaț 22
cuvintele aceastea: 'Pre Iisus Nazarineanul,
bărbaț de la Dumnezău arătat la voi cu pu-
teri și cu minuni și cu seamne, carele au
făcut pren El Dumnezău în mijlocul vostru,
după cum și voi știți, Pre Acesta, cu cel 23
rînduit svat și cu mai nainte știință a lui
Dumnezău, dat, luîndu-L pren mîinile celor
fără de leage, răstignindu-L, L-ați omorît.
Pre Carele Dumnezău L-au învis, dezlegînd 24
chinurile morții, pentru că nu era puțință
să să ție El de dînsa. Pentru că David 25
zice la El: 'Înainte vedeam pre Domnul îna-
întea mea pururea, căci de-a dreapta mea
iaste, ca să nu mă clintescu. Pentru aceaea 26
veselitu-s-au inema mea și s-au bucurat limba
mea și încă și trupul mieu să va sălășlui pre
nădeajde; Căci nu vei lăsa sufletul mieu 27
în iad, nici vei da pre cel preacuvios al Tău
să vază stricăciune. Arătat-ai mie căile 28
vieții, împlea-mă-vei de veselie cu fața Ta'.
Bărbați frați, slobod e a zice aiave cătră voi, 29
prentu patriarhul David, căci și au murit și
s-au îngropat, și mormîntul lui iaste întru
noi, pînă în ziua aceasta. Deci, fiind pro- 30
roc și știind că cu jurămînt au jurat lui
Dumnezău den rodul mijlocului lui trupeaș-
te să scoale pre Hristos, să șază pre scaunul
lui, Mai nainte văzînd, au grăit prentu 31
învîierea lui Hristos, căci nu S-au părăsit
sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut
stricăciune. Pre acestu Iisus au învis 32
Dumnezău, Căruia toți noi sîntem mărturii.
Deci, cu dreapta lui Dumnezău înălțîndu-Să 33
și făgăduința Duhului Sfînt luînd de la Pă-
rintele, au turnat aceasta carea acum voi
vedeți și auziți. Pentru că nu David s-au 34
sunt în ceriuri, ce zice el: 'Zise Domnul
Domnului mieu: 'Șazi de-a dreapta Mea,
Pînă voiu pune pre vrăjmașii Tăi razim pi- 35
cioarelor Tale'. Deci fără greșală să știe 36
toată casa lui Israil că și Domnu și Hristos
pre El Dumnezău L-au făcut, pre Acest Iisus
pre Carele voi ați răstignit". Și auzind 37

s-au umilit cu inima și ziseră cătră Petăr și
 38 cătră ceialalți apostoli: „Ce vom face, băr-
 bați frați?” Petăr zise cătră ei: „Pocăiți-vă
 și să să botează fieștecarele dentru voi pre
 numele lui Iisus Hristos, spre iertarea pă-
 39 catelor și veți lua darul Sfintului Duh.
 Pentru că voao iaste făgăduința și fiilor
 voștri și tuturor celor de departe ori pre ca-
 rii va chema Domnul Dumnezăul nostru”.
 40 Și cu alte cuvinte mai multe să mărturisii
 și ruga, zicînd: „Mîntuiți-vă de neamul cel
 41 strămbu acesta”. Deci ei bucuroși priimind
 cuvîntul lui s-au botezat și să adaoseră în
 42 ziua aceea suflete ca vreo 3000. Și era
 așteptînd la învățătura apostolilor și la
 împreunarea și la frîngerea pîinii și la rugă-
 43 ciune. Și să făcu la tot sufletul frică, și
 multe minuni și seamne pren apostoli să
 44 făcea. Și toți ceia ce credea era într-un
 loc și avea toate de obște. Și ocinile și
 45 averile le vindea și le împărția pre eale
 tuturor, după cum neștine avea lipsă. Și
 46 în toate zilele așteptînd cu toți dempreună
 în besearică și frîngînd pren case pîne prii-
 miia cu bucurie hrană și cu prostimea inimii.
 47 Lăudînd pre Dumnezău și avînd har cătră
 tot norodul și Domnul adăogea pre cei ce
 să mîntuia în toate zilele la besearică.

CAP III

1 **S**i deodată Petăr și Ioan să suia la
 besearică la ceasul rugăciunii al
 2 noaolea. Și oarecare bărbat
 ologu, den pîntecele maicii lui fi-
 ind să purta, pre carele îl punea în
 toate zilele lîngă ușa besearicii, ceaea ce să
 zice a Înfrumusețată, ca să ceară milostenie
 3 de la cei ce întra în besearică, Carele, vă-
 zînd pre Petăr și pre Ioan vrînd să între în
 4 besearică, să ruga de milostenie. Și cău-
 tînd Petr la el împreună cu Ioan zise: „Caută
 5 la noi”. Și el să uită la ei așteptînd ceva
 6 de la ei să ia. Și zise Petăr: „Argint și aur
 nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ți
 dau ție: Întru numele lui Iisus Hristos Nazari-
 7 neanul, scoală-te și umblă!” Și apucîndu-
 l pre el de mîna cea direaptă, îl sculă și
 8 îndată i să întăriră lui talpele și fluierile.
 Și sărînd, stătu și umbla și întra împreună
 cu ei în besearică, umblînd și săltînd și lău-
 9 dînd pre Dumnezău. Și văzu pre el tot
 nărodul umblînd și lăudînd pre Dumnezău.
 10 Și-l cunoștea pre el că acesta era cela ce
 șădea pentru milostenie la Poarta cea
 Frumoasă a besearicii și să umplură de
 spaimă și de mirare de ce i s-au întîmplat
 11 lui. Și țiind cel ce s-au vindecăt olog
 pre Petr și pre Ioan, alergă cătră ei tot
 nărodul la bolta ceaea ce să cheamă a
 12 lui Solomon, înspăimați. Și văzînd,
 Petr răspunse cătră nărod: „Bărbați israil-

teani, ce vă mirați spre aceasta? Sau la noi
 ce priviți, ca cum cu a noastră putere au
 bună credință am făcut ca să umble el?
 Dumnezăul lui Avraam și al lui Isaac și al
 13 lui Iacov, Dumnezăul părinților noștri, au
 mărit pre Fiul Lui, Iisus, pre Carele voi L-aț
 dat și v-aț lepădat de El denaintea lui Pilat,
 14 judecînd acela să-L sloboază. Iară voi de
 Cel Sfînt și Dirept v-aț tăgăduit și aț cerut
 15 pre om ucigaș să să hărăzască voao. Iară
 pre începătorul vieții L-aț omorît, pre
 Carele Dumnezău L-au învis din morți,
 16 Căruia noi mărturii sîntem. Și cu credința
 numelui Lui, pre acesta pre carele vedeț și-l
 știț, au întărit numele Lui și credința cea
 ce e prin El au dat lui întregăciunea aceasta
 denaintea voastră tuturor. Și acum, frați-
 17 lor, știu că după necunoștință aț făcut, ca
 și boiarii voștri. Iară Dumnezău, Carele
 18 au vestit mai înainte pren gura a tuturor
 prorocilor Lui a pătîmi Hristos, au plinit așa.
 Deci pocăiți-vă și vă întoarceț, ca să ștear-
 19 gă ale voastre păcate, Ca să vie vremi de
 20 răsufare de la fața Domnului și să trimiță
 pre Cel mai nainte rînduit voao, Iisus Hristos,
 Pre Carele trebuie ceriul să-L priimească
 21 pînă la așăzarea anilor tuturor, cărora au
 grăit Dumnezău pren rostul tuturor sfinți-
 22 lor Lui proroci den veac. Pentru că Moisi
 cătră părinț au zis că ‘Proroc voao va învia
 Domnul Dumnezăul vostru dentru frații
 voștri, ca mine; de El să ascultați după
 23 toate oricîte va grăi cătră voi. Și va fi
 tot sufletul oricarele nu va asculta de Pro-
 rocul Acela, cu totul va peri dentru nărod’.
 Și toți prorocii, de la Samoil și celor pre
 24 rînd, cîți au grăit, și mai nainte au vestit
 zilele aceastea. Voi sînteț fiii prorocilor
 25 și făgăduinții căriia au pus Dumnezeu cătră
 părinții noștri, zicînd cătră Avraam: ‘Și
 semenției tale să vor blagoslovi toate neamu-
 rile pămîntului’. Voao întîiu Dumnezău
 26 înviind pre Fiiul Lui, Iisus, trimisu-L-au pre
 El blagoslovind pre voi, cînd vă întoarceț
 fieștecarele de cătră vicleşugurile voastre”.

CAP IV

1 **S**i grăind ei cătră norod, veniră-le
 asupra preoții și căpitanul beseari-
 2 cii și sadocheii, Tînjînd pentru
 că învață ei pre nărod și vestesc ei
 întru Iisus învierea cea den morți.
 3 Și puseră asupra lor mîinile și-i pusără în
 4 pază pre a doua zi, pentru că era sară. Și
 mulți dentru ceia ce au auzit cuvîntul au
 crezut și să făcu numărul bărbaților ca vro
 5 cincî mii. Și fu a doao zi să adunară
 ai lor boiarii și bătrîinii și cărturarii în
 6 Ierusalim, Și Anna arhiereul și Caiafa,
 și Ioan și Alexandru, și cîți era den rod
 vlădicesc. Și puindu-i pre ei în mij- 7

loc, îi întreba: „Cu ce puteare sau cu ce nume
 8 ați făcut aceasta voi?” Atunce Petăr,
 umplîndu-se de Duhul Svînt, zise cătră ei:
 „Boiari ai norodului și bătrînii lui Israil,
 9 De vreame ce noi astăzi ne cercetăm pentru
 facerea de bine a unui om bolnav, cu ce
 10 acesta s-au mîntuit, Cunoscut să fie la
 toți la voi și la tot norodul Israil căci întru
 numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre
 Carele voi L-ați răstignit, pre Carele Dumnezău
 11 L-au învis den morți, întru Acela acesta
 stă înaintea voastră sănătos. Aceasta iaste
 piatra cea ce s-au ocărit de cătră voi, cei ce
 zidiți, ceaea ce s-au făcut în capul unghiului.
 12 Și nu iaste într-alt întru nemică mîntuirea,
 pentru că nici nume iaste altul supt ceriu
 13 cela ce s-au dat întru oameni întru carele
 trebuie să ne mîntuim noi“. Și văzînd
 a lui Petăr învrednicie și a lui Ioan și price-
 pînd că oameni necărturari sînt și proști,
 14 să mira și cunoștea pre ei că cu Iisus împre-
 ună era. Și pre om văzîndu-l împreună
 cu ei stînd, pre cel vindecat, nemică nu
 15 putea să zică împotriva. Și poruncind
 ei afară den adunare să iasă, voroviră întru
 16 ei, Zicînd: „Ce vom face oamenilor
 acestora? Pentru că cunoscut semnu s-au
 făcut pren ei la toți ceia ce lăcuiesc Ierusa-
 limul, aiave, și nu putem să ne tăgăduim.
 17 Ce ca nu întru mai mult să să împartă la
 nărod, cu înfricoșare să-i înfricoșem pre ei,
 să nu mai grăiască pre numele acesta nici
 18 unuia dintre oameni“. Și chemînd pre
 ei, porunciră lor întru tot să nu grăiască,
 19 nici să înveațe pre numele lui Iisus. Iară
 Petăr și Ioan, răspunzînd cătră ei, ziseră:
 „De iaste drept înaintea lui Dumnezău a
 asculta de voi mai mult decît de Dumnezău,
 20 judecați. Pentru că nu putem noi cealea
 ce am văzut și ceale ce am auzit să nu grăim“.
 21 Iară ei, înfricoșîndu-i, sloboziră pre ei,
 nemic aflînd cum vor certa pre ei, pentru
 norod, că toți măriia pre Dumnezău pentru
 22 ce s-au făcut. Pentru că mai mult era
 omul decît de 40 de ani la carele s-au fost
 23 făcut sămnul acesta al vindecării. Și
 slobozindu-se, s-au dus cătră ceia ai lor și
 au vestit cîte cătră ei arhieriei și bătrînii
 24 ziseră. Și ei, auzind, toți deodată rădi-
 cară glas cătră Dumnezău și ziseră: „Doam-
 ne, Tu, Dumnezăul Cela ce ai făcut ceriul
 și pămîntul și marea și toate cealea dentru
 25 eale, Cela ce pren gura lui David, slugii
 Tale ai zis: ‘Pentru ce să înherbîntară limbile
 26 și noroadale cugetară deșarte? Stătură
 împărații pămîntului și boiarii s-au adunat
 la un loc asupra Domnului și asupra Unsu-
 27 lui Lui’. Pentru că s-au adunat cu adevă-
 rat în cetatea aceasta asupra Sfîntului

Tău Fecior, Iisus, pre Carele ai unsu, și Irod
 și Pontie Pilat cu limbile împreună și no-
 roadele lui Israil, Să facă cîte mîna Ta și
 28 sfatul Tău au rînduit mai nainte să să facă.
 Și acum, Doamne, caută preste înfricoșerile
 29 lor și dă robilor Tăi cu toată îndrăzneala
 să grăiască cuvîntul Tău. Cînd mîna Ta
 30 vei tinde spre vindecare și seamne și minuni
 să să facă pren numele Celui Sfînt al Tău
 Fecioru, Iisus“. Și rugîndu-se ei, să clăti
 31 locul întru carele era adunați și să umplură
 toț de Duhul Sfînt și grăiaa cuvîntul lui
 Dumnezău cu îndrăznire. Iară inima și
 32 sufletul mulțimei celor ce au crezut era unul,
 și nici unul cevași dentru averile lui zicea
 să fie a lui, ce era lor toate de obște. Și
 33 cu mare puteare da mărturia apostolii de
 învierea Domnului Iisus și dar mare era pre-
 34 te ei toți. Că nici lipsit era neștine dentru
 ei, pentru că cîți moșneani de locuri au de
 case era vînzînd, aducea prețurile celor ce
 35 să vindea. Și punea lîngă picioarele aposto-
 lilor și să da la fieștecarele după cum avea
 36 lipsă fieștecarele. Iară Iosis, cela ce s-au
 poreclit Varnava de apostoli, carea să talmă-
 ceaște „fiul mîngîierii“, levit chiprean de
 37 neam, Avînd el țarină, vînzîndu, aduse
 prețul și puse lîngă picioarele apostolilor.

CAP V

ară un om oarecarele, pre nume
 1 Anania, cu Sappira, muiarea lui, au
 vîndut ocină. Și au oprit și ei
 2 den prețu, știind împreună și mu-
 iarea lui, și aducînd parte oarece,
 lîngă picioarele apostolilor au pus. Iară
 3 Petăr zise: „Ananio, pentru ce au umplut
 satana inima ta, să amăgești tu Duhul cel
 Sfînt și să ascunzi den prețul locului?
 4 Au nu, rămîind, ție rămîinea și, vînzîndu-să,
 întru a ta biruință era? Ce căci ai pus în
 inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oameni-
 5 lor, ce lui Dumnezău“. Și auzind Anania
 cuvintele aceastea, căzînd au murit; și fu
 6 frică mare preste toți ceia ce auziia aceastea.
 Și sculîndu-să cei mai tineri, grijiră pre el
 7 și, scoțîndu-l, l-au astrucat. Și fu treacere
 ca de vo trei ceasuri; și muiarea lui, neștiind
 ce s-au făcut, întră. Și răspunse ei Petăr:
 8 „Spune-m, au drept atîta locul ai vîndut?“
 Și ea zise: „Așa, drept atîta“. Iară Petăr
 9 zise cătră ea: „Pentru ce s-au tocmit între
 voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele
 celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la ușă
 și vor scoate pre tine“. Și căzu îndată lîngă
 10 picioarele lui și muri; și întrînd tinerii, a-
 flară pre ea moartă și, scoțîndu-o, o au îngro-
 patu-o lîngă bărbatul ei. Și să făcu
 11 frică mare preste toată adunarea și preste

12 toți ceia ce auziia acesteia. Și pren mî-
nile apostolilor făcutu-s-au seamne și minuni
13 în bolta lui Solomon. Iară den ceialalți
nimenea nu cuteza să să lipească lîngă ei,
14 ce-i măriiia prea ei nărodul. Și mai mult
să adăogea crezînd în Domnul mulțime de
15 bărbați și de muieri; Cît pre uliță scotea
pre cei bolnavi și-i punea pre paturi și pre
năsilii, ca, viînd Petr, macară umbra să um-
16 brească la vreunul dentru ei. Și să aduna
și mulțimea cetăților celor de premprejur
la Ierusalim, aducînd bolnavi și pre ceia ce
să dodeia de cătră duhurile ceale necurate,
17 carii să vindeca toți. Și sculîndu-se ar-
hiereul și toți cei dempreună cu el, care
era eresul sadocheilor, să umplură de zavistie.
18 Și puseră mîinile lor preste apostoli
și-i puseră pre dînșii în paza temniței.
19 Iară îngerul Domnului pren noapte au deș-
chis ușile temniței și, scoțînd pre ei afară,
20 au zis: „Meargeți și stînd graiț în besearcă
norodului toate graiurile vieții aceștia“.
21 Și auzînd intrară de noapte în besearcă și
învăța; și mergînd arhiereul și cei ce era cu
el, chemară împreună sfatul și toată bătrî-
nimea fiilor lui Israil și trimiseră la temniță
22 să-i aducă pre ei. Și slugile mergînd, n-au
aflat pre ei în temniță și, întorcîndu-se, spu-
23 seră Zicînd că, „Temnița am aflat-o în-
chisă cu toată întemeierea și străjarii stînd
înaintea ușilor; și, deșchizînd înlăuntru,
24 pre nime n-au aflat“. Și deaca auziră cu-
vintele acesteia, preotul și căpitanul besear-
cii și arhierii să mira pentru ei ce să fie
25 aceasta. Și venînd oarecarele, spuse lor,
zicînd că „Iată, bărbații pre carii aș pus în
temniță sînt în besearcă stînd și învățînd
26 pre norod“. Atuncea, ducîndu-se căpita-
nul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pen-
tru că să teme de nărod, ca să nu să ucigă
27 cu pietri. Și aducîndu-i pre ei, i-au pus
în adunare; și întrebă pre ei arhiereul,
28 Zicînd: „Nu cu poruncă am poruncit voao
să nu învățați pre numele acesta? Și, iată,
aș umplut Ierusalimul de învățătura voastră
și veș să aduceș asupra noastră sîngele omu-
29 lui acestuia!“ Și răspunzînd Petr și apos-
toli, ziseră: „A asculta trebuie pre Dumne-
30 zău mai mult decît pre oameni. Dumne-
zăul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre
Carele voi L-aș omorît spînzurîndu-L pre
31 lemn. Pre Acest Dumnezău Începătoriu
și Mîntuitoriu L-au înălțat cu direapta Lui,
să dea pocăință lui Israil și iertare de
32 păcate. Și noi sîntem lui marturi
graiurilor acestora, și Duhul cel Sfînt,
Carele au dat Dumnezău celor ce ascultă
33 de El“. Iară ei auzînd, scrișna în dinți
34 și sfātuia să-i omoară pre ei. Și sculîndu-

du-se oarecarele fariseu întru adunare, pre
nume Gamaliil, învățătoriu de leage, cinstit
la tot nărodul, porunci afară curînd ceva
apostolilor să să facă. Și zise cătră ei: 35
„Bărbați israilteani, luați-vă aminte voao
de oamenii aceștea ce veș să faceș. Pentru 36
că mai nainte de aceste zile, sculatu-s-au
Thevdas zicînd a fi el oarecarele mare, lîngă
carele s-au lipit număr de oameni ca vro
400, carele s-au omorît, și toți cîți asculta
pre el s-au răsipit și s-au făcut întru nemică.
După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în 37
zilele scrisorii, și despărți norod mult dena-
poia lui; și acela au perit și toți cîți asculta
de el s-au răsipit. Și acum zic voao: 38
Feriți-vă de oamenii aceștea și lăsați pre ei,
căci, de va fi den oameni sfatul acesta au
lucrul acesta, să va răsipi. Iară de iaste 39
de la Dumnezău, nu veți putea să-l răsipiți,
ca nu cîndai și vrăjmașii lui Dumnezău să
vă aflați“. Și ascultară pre el și, chemînd 40
aproape pre apostoli, bătîndu-i, porunciră
să nu grăiască pre numele lui Iisus și au
slobozit pre ei. Deci ei mergea bucurîndu- 41
se despre fața adunării, căci pentru numele
Lui să învredniciră a să necinsti. Și toată 42
ziua în besearcă și pren casă nu înceta a
învățarea și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP VI

i în zilele acesteia, înmulțîndu-se 1
ucenicii, făcutu-s-au răpștire elini-
lor cătră evrei, căci să trecea cu
vedearea întru slujba cea de toate
zilele văduvile lor. Și chemînd 2
cei 12, mulțimea ucenicilor ziseră: „Nu e
plăcut noi, părăsînd cuvîntul lui Dumnezău,
a sluji la mease. Socotiți drept aceaea, 3
fraților, șapte oameni dentru voi, mărturi-
siți fiind, plini de Duhul Sfînt și de înțelep-
ciune, pre carii vom pune preste treaba
aceasta. Iară noi la rugăciune și la slujba 4
cuvîntului vom îngădui“. Și plăcu cu-
vîntul înaintea a tot norodul; și aleaseră pre 5
Stefan, bărbat plin de credință și de Duh
Sfînt, și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor
și pre Timon și pre Parmena și pre Niculau,
nemeanic antiohean, 6
Pre carii au pus
înaintea apostolilor și, rugîndu-se, au pus
preste ei mîinile. Și cuvîntul lui Dumnezău 7
creștea și să înmulția numărul ucenicilor
în Ierusalim foarte, și multă gloată den
preoți asculta credinții. Iară Stefan, plin 8
de credință și de putere, făcea minuni și
seamne mari întru norod. Și să sculară 9
oarecarii dentru cei den adunare, ceia
ce să zicea ai levertinilor și ai chirineilor
și ai alexandreanilor, și celor de la
Chilichia și Asia, certîndu-se cu Stefan,
și nu putea să stea împotriva înțelepciunii și 10
Duhului Căruia grăia. Atuncea au su- 11

pus oameni, zicînd că, „Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi și spre Dumnezău“. Și au întăritat pre norod și pre bătrîni și pre cărturari și, stînd asupră-i, îl apucară pre el și-l aduseră la sfat. Și puseră mărturii mincenoase zicînd: „Omul acesta nu părăsește graiuri cu blestem a grăirea asupra locului celui sfînt acestuia și legii. Pentru că am auzit pre el zicînd că Iisus Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta și va schimba obiceiurile carele au dat noao Moisi“. Și căutînd la el toți ceia ce șădea în adunare, văzură fața lui ca o față de înger.

CAP VII

1 **S**i zise arhereul: „Oare acestea așa
2 sînt?“ Iară el zise: „Bărbați frați și părinți, ascultați, Dumnezăul mării arătată-S-au la părintele nostru Avraam, fiind în Mijlocul-Rîurilor, mai nainte, pînă a lăcui el în Harran, și zise cătră el: ‘Ieș den pămîntul tău și den rudenia ta și vino la pămîntul carele-ț voi arăta’. Atunci, ieșind den pămîntul haldeilor, au lăcuit în Harran; și de acolo, după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el la pămîntul acesta, la carele voi lăcuți acum. Și n-au dat lui moștenire întru el nici pas de picior; și au făgăduit lui să-i dea spre ținare pre el și seminției lui după el, nefiind la el fiu. Și grăi așa Dumnezău, că va fi sămînța lui nemearnică în pămînt strein și o vor robi pre ea și o vor chinui ani patru sute. ‘Și limba la care vor sluji judeca-ovoiu Eu—zise Dumnezău—și după acestea ieși-vor și vor sluji Mie în locul acesta’. Și deade lui făgăduință de obrezanie; și așa au născut și Isaac și l-au obrezuit pre el în a opta zi; și Isaac pre Iacov pre cei doisprăzece patriarși. Și patriarșii, rîvnind pre Iosif, îl vîndură la Eghiptet; și era Dumnezău cu el. Și scoase pre el dentru toate scîrbele lui și deade lui dar și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Eghiptetului, și-l puse pre el povățuitoriu preste Eghiptet și preste toată casa lui. Și veni foamete preste tot pămîntul Eghiptetului și în Hanaan și necaz mare, și nu afla de mîncat părinții noștri. Și, auzînd Iacov că sînt bucate în Eghiptet, au trimis pre părinții noștri dentru. Și în al doilea s-au arătat Iosif fraților lui și arătat s-au făcut neamul lui Iosif lui Faraon. Și trimițînd Iosif, au chemat pre tată-său, Iacov, și toată rudenia lui cu suflete 75. Și pogorî Iacov la Eghiptet și muri el și părinții noștri.

Și s-au mutat la Sihem și s-au pus în groapa 16 carea au cumpărat Avraam cu preț de argint de la fiii lui Emor al lui Sihem. Și cum 17 să apropiia vremea făgăduinții căriia au jurat Dumnezău lui Avraam, crescu norodul și să înmulți în Eghiptet, Pînă unde s-au 18 sculat alt împărat, carele nu știia pre Iosif. Acesta, meștersuguind neamul nostru, au 19 chinuit pre părinții noștri ca să facă lepădaș pruncii lor, ca să nu să învie. Întru care 20 vreme să născu Moisi, și era iscusit lui Dumnezău; care să hrăni luni trei în casa tătine-său. Și, lepădîndu-se el, îl luo fata 21 lui Faraon și-l crescu pre el eiș fecior. Și să învăță Moisi cu toată înțelepciunea 22 eghipteanilor și era tare în cuvinte și în fapte. Și deacă să plinia lui 40 de ani, 23 să puse în inema lui să socotească pre frații lui, pre fii lui Israil. Și văzînd pre oarecarele avînd strîmbătate, izbîndi și făcu izbîndă celui ce să supunea ucigînd pre eghiptean. Și gîndia să să fie priceput 25 frații lui că Dumnezău pren mîna lui dă lor mîntuire, iară ei n-au înțeles. Și a doao zi 26 să arătă la ei bătîndu-să și îndemnă pre ei spre pace, zicînd: ‘Bărbați frați sînteți voi; pentru căci faceți strîmbătate unul altuia?’. Iară cela ce făcea strîmbătate aproapeli îl 27 goni pre el, zicînd: ‘Cine te-au pus biruitoriu și judecătoriu preste noi? Au vei tu să 28 mă omori, precum ai omorît ieri pre eghipteanu?’. Și fugi Moisi cu cuvîntul acesta 29 și să făcu nemearnic în pămîntul Madiamului, unde au născut 2 fii. Și împlîndu-să 30 ani 40, să arătă lui în pustiuul Muntelui Sinai îngerul Domnului, în para focului rugului. Iară Moisi, văzînd, s-au minunat de vedea și, 31 apropiîndu-să el să ia aminte, să făcu glasul Domnului cătră el: ‘Eu Dumnezăul părinților tăi, Dumnezăul lui Avraam și Dumnezăul lui Isaac și Dumnezăul lui Iacov’. Și, 32 înfricoșîndu-să Moisi, nu cuteza să socotească. Și zise lui Domnul: ‘Dezleagă 33 încălțămîntea picioarelor tale, pentru că locul întru carele stai pămînt sfînt iaste. Că, văzînd, am văzut chinuirea norodului 34 Mieu celui den Eghiptet și suspinul lor am auzit și M-am pogorît să-i scoțu pre ei; și acum vino să te trimițu la Eghiptet’. Pre 35 acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicînd: ‘Cine te-au pus biruitoriu și judecătoriu?’, pre acesta Dumnezău biruitoriu și mîntuitoriu au trimis, pren mîna îngerului celui ce s-au arătat lui la rug. Acesta au scos pre 36 ei, făcînd minuni și seamne în pămîntul Eghiptetului și la Marea Roșie și în pustiu, ani 40. Acesta e Moisi, cela ce au zis fiilor 37 lui Israil: ‘Proroc va rădica voao Domnul

38 Dumnezăul vostru den frații voștri, ca mine,
de El să ascultați'. Acela iaste cel ce s-au
făcut întru adunare în pustiiu, cu îngerul
care grăia lui în muntele Sinai și cu părinții
noștri, carele au priimit cuvinte vii să dea
39 noao. La carele n-au vrut să să facă ascultă-
tători părinții noștri, ce lepădară și să în-
40 toarsără cu inimile lor în Eghiptet, Zicînd
lui Aaron: 'Fă noao dumnezăi, carii vor
mearge înaintea noastră, pentru că Moisi
acesta, carele au scos pre noi den pămîntul
Eghiptetului, nu știm ce i s-au făcut lui'.
41 Și au făcut vițel în zilele acealea și au dat
jîrtvă idolului și să veseliiă întru lucrurile
42 mînilor lor. Și întoarse Dumnezău și
deade pre ei a sluji oștii ceriului în ce chip
e scris în cartea prorocilor: 'Au jungheri și
jîrtve ați adus Mie ani 40 în pustiiu, casa
43 lui Israil? Și ați luat cortul lui Moloh și
steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposu-
rile care ați făcut, a vă închina lor! Și voi
44 muta pre voi decindea de Vavilon. Cortul
mărturie era întru părinții noștri, în pus-
tiiu, după cum au rînduit Cela ce grăia lui
Moisi să facă pre el după pilda carea au fost
45 văzut; Pre care l-au și adus, priimindu-l,
părinții noștri cu Iisus întru ținearea limbi-
lor, care au scos Dumnezău despre fața
părinților noștri pînă în zilele lui David,
46 Carele află har înaintea lui Dumnezău
și cerșu să afle lăcaș Dumnezăului lui
47 Iacov. Și Solomon zidi Lui casă.
48 Iară nu lăcuiaste Cel înălțat în besereci
făcute de mîna, după cum prorocul zice:
49 'Ceriul Mie scaun, iară pămîntul razim pi-
cioarelor Meale. Care casă veți zidi Mie
—zice Domnul—au care e locul odihni
50 Meale? Au nu mîna Mea au făcut aceastea
51 toate?'. Nesilnici la cerbice și neobrezuiți
cu inima și cu urechile, voi pururea Duhului
Sfînt stați împotriva, precum părinții voștri
52 și voi! Pre carele den proroci n-au gonit
părinții voștri? Și au omorît pre ceia ce
mai nainte au vestit pentru venirea Celui Di-
rept, Căruia acum voi vînzători și ucigători
53 v-ați făcut, Carii ați luat leagea în rîndu-
iale de înger și n-ați păzit!' Și auzînd
54 aceastea, rînjîia cu inimile lor și scrișniia cu
dinții asupra lui. Și fiind plin de Duhul
Sfînt, căutînd la ceriu, văzu mărirea lui
Dumnezău și pre Iisus stînd de-a dreapta
56 lui Dumnezău. Și zise: 'Iată, văz ceriurile
deșchise și pre Fiul Omului stînd de-a
57 dreapta lui Dumnezău!' Și strigînd cu
glas mare, astupară urechile lor și să
58 pomiră cu toți deodată asupra lui. Și,
scoțîndu-l afară den cetate, îl ucidea
cu pietri și mărturiile au pus hainele
lor lîngă picioarele unui tinerel ce-l chema
59 Savlu. Și ucidea cu pietri pre Ste-

fan, strigînd și zicînd: 'Doamne Iisuse, prii-
meaște duhul meu'. Și îngenuchind 60
striga cu glas mare: 'Doamne, să nu bagi
samă lor păcatul acesta!' Și aceasta zicînd,
au adormit.

CAP VIII

i Savl era binevoind cu uciderea lui 1
și fu într-aceea zi goană mare
asupra beserecii cea den Ierusalim
și toți s-au răsipit pren țările Iudeii
și Samariei, afară den apostoli. 2
Și aduseră pre Stefan bărbați smeriți și au 3
făcut plîngere mare preste el. Și Savlu
strica besereca, pren case mergînd, și, tră-
gînd bărbați și muieri, le da la temniță.
Deci ei răsipindu-se, trecură binevestind 4
cuvîntul. Iară Filip, pogorîndu-se la ce- 5
tatea Samariei, mărturisiiă lor pre Hristos.
Și lua aminte gloatele la ceale ce să zicea 6
de Filip cu toții deodată, auzind ei și vă-
zînd seamnele care le făcea. Pentru că 7
mulți den cei ce avea duhuri necurate, strigînd
cu glas mare ieșiiă și mulți slăbănogi
și șchiopi s-au vindecat. Și fu bucurie 8
mare întru cetatea aceaea. Iară un bîr- 9
bat oarecarele, pre nume Simon, era mai
denainte în cetate vrăjînd și răzvrătînd
limba Samariei, zicînd pre sine a fi oarecine
mare. La carele luînd aminte toți, de la 10
mic pînă la mare, zicînd: 'Acesta iaste pu-
tearea lui Dumnezău cea mare'. Și să 11
dedeade după el pentru că oarecîta vreme
cu vrăjile i-au fost scos den minte pre ei.
Și, deaca crezură lui Filip, binevestind 12
ceale de împărăția lui Dumnezău și de nu-
mele lui Iisus Hristos să boteza și bărbați
și muieri. Iară Simon și el au crezut și, 13
botezîndu-se, era îngăduind lîngă Filip și,
văzînd seamne și puteri mari făcîndu-se,
să mira. Și auzînd apostolii cei den 14
Ierusalim că au priimit Samaria cuvîntul
lui Dumnezău, au trimis cătră ei pre Petăr
și pre Ioan, Carii, pogorîndu-se, s-au ru- 15
gat pentru ei ca să ia Duh Svînt. Pentru 16
că încă nu era pre niciunul dentru ei căzut,
ce numai botezați era întru numele Domnu-
lui Iisus. Atuncea punea mînilor preste ei 17
și lua Duh Svînt. Și văzînd Simon că pren 18
punerea mînilor apostolilor să dă Duhul
cel Svînt, adusu-le-au bani, Zicînd: 'Dați 19
și mie putearea aceasta, ca, pre carele voi
pune mînilor, să ia Duh Svînt'. Iară Petăr 20
zise cătră el: 'Argintul tău fie cu tine spre
perire, căci darul lui Dumnezău ai socotit
pre bani a agonesi. Nu iaste ție parte, nici 21
sortu întru cuvîntul acesta, pentru că inema
ta nu iaste dreaptă înaintea lui Dumnezău.
Pocăiaște-te dară de răutatea ta aceasta 22
și te roagă lui Dumnezău, cîndai să va
lăsa ție cugetul inemii tale. Pentru că 23
spre fiare de amărăciune și legătură de
strîmbătate te văz fiind'. Și răs- 24

25 punzînd Simon, zise: „Rugați-vă voi pentru mine cătră Domnul, ca nemică să nu vie asupra mea de carele aț zis“. Ei, drept aceea, mărturisind și grăind cuvîntul Domnului, întorsu-s-au în Ierusalim și multe sate ale samaritanilor au binevestit. Și îngerul Domnului grăi cătră Filip, zicînd: „Scoală-te și te du despre amiazăzi, la calea ceaea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza; aceasta iaste pustie“. Și sculîndu-se au mers; și iată bărbat arap hadîm, putearnic al Candachiei, împărăteasei ethiopilor, carele era preste toate visteriile ei, carele au fost venit să să închine la Ierusalim. Și era înturnîndu-se și, șazînd pre carul lui, cetîia pre prorocul Isaia. Și zise Duhul lui Filip: „Apropii-te și te lipeaște de carul acesta“. Și alergînd Filip, auzi cetînd el pre prorocul Isaia și zise: „Oare știi ceale ce citești?“ Iară el zise: „Cum dară aș putea, de nu mă va neștine povățui?“ Și să rugă lui Filip, suindu-să să șază cu el. Iară cuprinderea Scrisorii care cetîia era aceasta: „Ca o oaie spre jungheare Să aduse și ca un miel înaintea celui ce tunde pre el, fără de glas, așa nu deșchide gura Lui. Întru smerenia Lui, judecata Lui s-au rădicat; și neamul Lui cine-l va povesti? Căci să rădică de la pămînt viața Lui“. Și răspunzînd scopitul lui Filip, zise: „Rogute, pentru cine prorocul aceasta zice? Pentru dînsul au pentru altcinevaș?“ Și deșchizînd Filip gura lui și începînd den scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus. Și așa, mergînd ei pre drum, veniră la oarecare apă. Și zise scopitul: „Iată apă; ce mă opreaște a mă boteza?“ Și zise Filip: „De crezi dentru toată inema ta, slobod iaste“. Și răspunzînd zise: „Crez pre Fiul lui Dumnezău să fie Iisus Hristos“. Și porunci să stea carul și să pogorîră amîndoi la apă, Filip și scopitul, și-l boteză pre el. Și, cînd ieșiră den apă, Duhul Domnului hrăpi pre Filip și nu l-au mai văzut pre el famănul, pentru că mergea în calea lui, bucurîndu-se. Și Filip să află la Azot și, mergînd, binevestiia cetățile toate, pînă a veni el la Chesaria.

CAP IX

1 **F**ară Savl încă răsuffînd înfricoșare și ucidere spre ucenicii Domnului, mergînd la arhieru, Cerșu de la el cărți la Damasc cătră adunări ca, de va afla pre nescare călători, 2 bărbați și muieri, legați să-i aducă în Ierusalim. Și mergînd fu el apropiindu-se de Damasc, și îndată l-au strălucit pre el 3 lumină den ceriu. Și, căzînd pre pămînt, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce Mă gonești?“ Și zise: „Cine ești, Doamne?“ Iară Domnul zise: „Eu sînt Iisus, pre Ca-

rele tu gonești; cu greu iaste ție spre bolduri a lovi cu piciorul“. Și tremurînd și spăriat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?“ 6 Și Domnul cătră el: „Scoală-te și întră în cetate și să va grăi ție ce trebuie tu a face“. 7 Iară bărbații ceia ce umbla împreună cu el sta încremeniți, auzind glasul și pre nimenea văzînd. Și să sculă Savl de la pămînt și, 8 deșchiș fiind ochii lui, pre nime nu vedea și, țiindu-l de mîna pre el, îl băgară la Damasc. Și era 3 zile nevăzînd și nici au mîncat, nici 9 au băut. Și era oarecarele ucenic în Damasc, pre nume Anania, și zise cătră el 10 Domnul, întru videnie: „Ananio!“ Și el zise: „Iată eu, Doamne“. Și Domnul cătră el: 11 „Sculîndu-te, pasă la ulița ceaea ce să cheamă Direaptă și cearcă în casa Iudei pre Savl, anume Tarsea, pentru că iată că face rugăciune 12 Și văzu întru videnie bărbat pre nume Anania întrînd și puind preste el mîna ca să vază de iznoavă“. Și răspuse 13 Anania: „Doamne, auzit-am de mulți pentru bărbatul acesta cîte răutăți au făcut sfinților tăi în Ierusalim. Și icea are voie de 14 la arhierii să leage pre toți ceia ce cheamă numele Tău“. Și zise cătră el Domnul: 15 „Pasă, că vas de aleagere iaste Mie acesta, ca să poarte numele Mieu înaintea limbilor și împărăților și fiilor lui Israil. Pentru 16 că Eu voiu arăta lui cîte trebuie el pentru numele Mieu a pătimi“. Și să dusă 17 Anania și întră în casă și, puind preste el mînile zise: „Saule frate, Domnul m-au trimis pre mine, Iisus, Cela ce S-au arătat ție în calea care veniiai, ca să vezi și să te umpli de Duhul Sfînt“. Și îndată au căzut de la 18 ochii lui ca niște solzi și văzu îndată; și sculîndu-să, s-au botezat. Și, luînd mîncare, 19 să întări și fu Savlu cu ucenicii cei den Damascu cîteva zile. Și îndată întru adunări 20 mărturisii pre Hristos că Acesta iaste Fiul lui Dumnezău. Și să mira toți ceia ce 21 auziia și zicea: „Au nu acesta iaste cela ce au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema numele acesta și icea spre aceasta au venit ca legați pre ei să-i aducă la arhierii?“ 22 Iară Savl mai tare să întăria și turbura pre jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslușînd că Acesta iaste Hristos. Și, deaca să 23 pliniia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l omoară pre el. Și să cunoscă lui Savl 24 vicleșugul lor și păziia porțile ziua și noaptea ca pre el să-l omoară. Și, luîndu-l pre el 25 ucenicii noaptea, îl sloboziră preste zidu, lăsîndu-l cu un coșu. Și mergînd Savl 26 în Ierusalim, să ispitiiia a să lipi de ucenici și toți să teme de el, necrezînd că iaste ucenic. Iară Varnava, apucîndu-l pre 27 el, îl aduse cătră apostoli și povesti lor cum în cale au văzut pre Domnul și cum

28 au graiit lui și cum în Damascu aiave au graiit
 și ieșind în Ierusalim și fățișindu-se întru
 29 numele Domnului Iisus. Și graiia și să
 întreba cu elinii și ei să apuca să-l omoară.
 30 Și înțelegînd frații, l-au pogorît pre el la
 Chesaria și l-au trimis pre el la Tarson.
 31 Deci besearicile preste toată Iudea și Galilea
 și Samaria avea pace, zidindu-să și mergînd
 cu frica Domnului și cu mîngiarea Sfintu-
 32 lui Duh să înmulția. Și fu Petăr trecînd
 pren toate, s-au pogorît și la sfinții ceia ce
 33 lăcuia Lidda. Și află acolo pre oarecare
 om pre nume Enea, de opt ani zăcînd pre
 34 un pat, carele era slăbănog. Și zise lui
 Petăr: „Enea, vendecă-te Iisus Hristos;
 scoală-te și-ți aștearne ție!“ Și îndată să
 35 sculă. Și văzînd pre el toți ceia ce lăcuia
 Lidda și Saron, carii s-au întorsu spre
 36 Domnul. Și în Iopa era oarecare ucenică,
 pre nume Tavitha, carea, tălmăcîndu-se, să
 zice Căprioară; aceasta era plină de fapte
 37 bune, și de milostenii care făcea. Și fu
 în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit;
 și scaldîndu-o pre ea, o au pus în foșor.
 38 Și aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii
 auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră
 doi bărbați cătră el, rugîndu-l să nu să
 39 lenească a trece pînă la ei. Și scu-
 lîndu-se Petăr, mearse împreună cu ei;
 pre carele venind, îl suiră în foșor și stă-
 tură înaintea lui toate văduvele, plîngînd
 și arătînd cămăși și haine cîte făcea cu eale
 40 fiind Căprioara. Și scoțînd afară pre toți,
 Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune
 și, întorcîndu-să cătră trup, zise: „Tavitha,
 scoală-te!“ Și ea deșchise ochii ei și, văzînd
 41 pre Petr, au șăzut. Și dînd ei mîna, au
 sculat pre ea și, strigînd pre sfinți și văduile,
 42 au adus pre ea de față vie. Și cunoscut
 s-au făcut pren toată Ioppa și mulți au
 43 crezut în Domnul. Și fu zile cîteva să
 fie rămas el în Ioppa, lîngă un Simon
 oarecare, curălaru.

CAP X

1 **S**i un bărbat oarecarele era în Che-
 saria, pre nume Cornilie, sutaș
 den ceata ce să chema Frîncească,
 2 Bun credincios și temîndu-se de
 Dumnezău, împreună cu toată casa
 lui, și făcînd milostenii multe nărodului și
 3 rugîndu-se lui Dumnezău pururea. Văzut-
 au întru videnie aiave, ca la al noalea ceas
 den zi, îngerul lui Dumnezău întrînd cătră
 4 el și zicînd lui: „Cornilie!“ Iară el, cău-
 tînd la el și înfricoșat făcîndu-se, zise: „Ce
 iaste, Doamne?“ Și zise lui: „Rugăciunile
 tale și milosteniile tale suiră-se întru pome-
 5 nire înaintea lui Dumnezău. Și acum
 trimite în Ioppa bărbați și cheamă pre
 oarecarele Simon, carele să porecleaște Petr.

Acesta iaste oaspe la un Simon curelaru, 6
 căruia iaste casa lîngă mare. Acesta va grăi 7
 ție ce trebuie să faci tu“. Și deaca să
 duse îngerul cela ce grăia lui, Cornilie, che- 8
 mînd doi den slugile lui și pre un oștean bun
 credincios den ceia ce șădea lîngă el Și 9
 povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la
 Ioppa. Și a doua zi, călătorînd aceia și 10
 lîngă cetate apropiîndu-se, suitu-s-au Petr
 în foșor să să roage de al șaselea ceas. 11
 Și fu flămînd și vrea să guste și gătînd
 aceia, căzu pre el năucire. Și vedea 12
 ceriul deșchis și pogorînd preste el un vas
 oarecarele ca o zăvastă mare, în patru căpă- 13
 țtîie legată și slobozîndu-se pre pămînt,
 Întru care era toate dobitoacele pămîntu- 14
 lui și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului.
 Și să făcu glas cătră el: „Sculîndu-te, Petre, 15
 junghe și mănîncă!“ Iară Petr zise:
 „Nici într-un chip, Doamne, căci niciodine- 16
 oară am mîncat tot ce e de obște și necurat“.
 Și glas iarăș, de al doilea, cătră el: „Ceale 17
 ce Dumnezău au curățit tu nu le spurca!“
 Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăș 18
 s-au înălțat vasul în ceriu. Și deaca-ș
 veni întru sine, să mira pentru ce ar putea 19
 fi vederea carea au văzut și iată, bărbații
 cei trimiș de la Cornilie și întrebînd de casa 20
 lui Simon au stătut deasupra porții Și,
 strigînd, întreba de Simon, cel ce să pore- 21
 cleaște Petr, aicea găzduiaște. Iară Petr,
 gîndînd pentru vedea, zise lui Duhul: „Iată, 22
 bărbați trei cearcă pre tine. Ce sculîndu-
 te pogoară și pasă împreună cu ei, nemică 23
 nu mai cercînd, pentru căci Eu am trimis
 pre ei!“ Și pogorîndu-se Petr cătră băr- 24
 bații cei trimiș de la Cornilie cătră el, zise:
 „Iată, eu sînt pre carele cercați; ce e pricina 25
 pentru carea aș venit?“ Iară ei ziseră:
 „Cornilie sutașul, bărbat drept și temîndu- 26
 se de Dumnezău și mărturisîndu-se despre
 toată limba jidovilor, s-au năstăvit de cătră 27
 înger sfînt să te cheame pre tine la casa lui
 și să auză cuvînt de la tine“. Deci che- 28
 mînd înluntru pre ei, i-au ospătat, și a doua
 zi Petăr ieși împreună cu dînșii; și oarecarei 29
 dentru frați den cei de la Ioppa au venit
 împreună cu el. Și a doua zi intrară în
 Chisarea, iară Cornilie era așteptînd pre ei,
 chemînd împreună pre rudele lui și pre cei
 de treabă priateni. Și deaca fu de întră
 Petăr, întimpinîndu-l Cornilie, căzîndu-i la
 picioare să închină. Iară Petăr pre el
 l-au sculat zicînd: „Scoală-te, și eu însumi
 om sînt!“ Și vorovînd împreună cu el,
 au intrat și află împreună pre mulți veniș.
 Și zise cătră ei: „Voi știți că necuvios iaste
 la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la
 cel striin de fealiu și mie Dumnezău mi-au
 arătat nici pre un om spurcat sau necurat a
 zice. Pentru aceea și fără price am ve-

nit, chemîndu-mă; întrebu-vă dară: cu ce cuvînt ați chemat pre mine?“ Și Cornilie zise: „Den ziua a patra pînă într-acesta ceas eram postînd; și în al noaolea ceas, rugîndu-mă în casa mea și iată, bărbat stătu înaintea mea cu haină albă. Și zise: ‘Cornilie, ascultatu-ți-s-au ruga și milosteniile tale s-au pomenit înaintea lui Dumnezeu. Trimite dară la Iopa și cheamă pre Simon carele să cheamă Petăr; acesta găzduiaște în casa lui Simon curelariul, pre lîngă mare; carele, venînd, grăi-va ție’. Dentr-acela ceas am trimis cătră tine și tu bine ai făcut venînd. Acum dară toți noi înaintea lui Dumnezeu sîntem de față să auzim toate cîte-s poruncite ție despre Dumnezău“. Și, deșchizînd Petăr gura, zise: „Cu adevărat pricep că nu e fățarnic Dumnezeu, Ce, întru toată limba, cela ce să teame de El și lucrează dereptate priimit la El iaste, Cuvîntul carele au trimis fiilor lui Israil, binevestînd pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste al tuturor Domnu. Voi știți graiul ce s-au făcut pren toată jidovimea, începînduse de la Galileea, după botezul carele au strigat Ioan: Pre Iisus, pre cel de la Nazaret, cum au uns pre El Dumnezeu cu Duhul Sfînt și cu putere, Carele trecu făcînd bine și vindicînd pre cei asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu El. Și noi sîntem mărturii tuturoră cărora au făcut și în țara iudeilor și în Ierusalim; pre Carele Îl omorîră, spînzurîndu-L pre lemn. Pre Acesta Dumnezeu L-au învis a treia zi și deade pre El arătat a Să face. Nu la tot norodul, ce la mărturiile ceale mai denainte hirotonisite de Dumnezeu noao, carii am mîncat împreună și am băut cu El, după ce au învis El dentru morți. Și porunci noao să propoveduim norodului și să mărturisim că Acesta iaste Cel rînduit de Dumnezeu Judecătoria viilor și morților. Acestuia toț prorocii mărturisesc iertare de păcate să ia pren numele Lui tot cela ce va creade întru El“. Încă grăînd Petru graiurile aceastea, căzu Duhul Sfînt preste toți ceia ce auziia cuvîntul. Și să ciudiră cei den obrezanie credincioși, căci au venit împreună cu Petăr, căci și preste limbi darul Sfîntului Duh s-au vărsat. Pentru că auziia pre ei grăînd cu limbi și mărînd pre Dumnezău. Atuncea au răspuns Petăr: „Au doară apa poate opri neștine ca să nu se boteaze aceștea care Duhul cel Svînt au luat, ca și noi?“ Și porunci lor să să boteaze întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră pre el să îngăduiască cîteva zile.

i auziră apostolii și frații ceia ce era spre Iudea că și limbile au priimit cuvîntul lui Dumnezeu. Și cînd s-au suit Petăr la Ierusalim, să judeca cătră el cei den obrezanie, zicînd: „Căci cătră bărbați neobrezuiți ai întrat și ai mîncat împreună cu ei?“ Și începînd Petăr, le spunea lor pre rînd, zicînd: „Eu eram în cetatea Iopiei rugîndu-mă și văzuii în somn vedeare, pogorînduse un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den patru colțuri, slobozîndu-se den ceriu, și veni pînă la mine. La carea căutînd, socotiiam și văzuii dobitoacele pămîntului și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului. Și auziui glas zicînd mie: ‘Sculîndu-te, Petre, junghe și mănîncă!’ Și ziș: ‘Nici într-un chip, Doamne, căci tot ce e spurcat sau necurat niciodinioară au întrat în gura mea’. Și răspunse mie glas de al doilea rînd den ceriu: ‘Ceale ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurca!’ Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăș s-au tras toate în ceriu. Și iată, îndată trei oameni veniră la casa care eram, trimiși de la Chesaria la mine. Și zise mie Duhul să merg împreună cu ei, nemai-socotînd nemică; și veniră împreună cu mine și acești șase frați și am întrat în casa bărbatului. Și vesti noao cum au văzut pre înger în casa lui stînd și zicînd lui: ‘Trimite la Ioppa bărbați și cheamă pre Simon, pre cel ce să porecleaște Petăr, Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele mîntui-te-vei tu și toată casa ta’. Și cînd începuii eu a grăi, căzu Duhul cel Svînt preste ei, ca și preste noi de-nceput. Și-m aduș aminte de graiul Domnului, cum au zis: ‘Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veț boteza cu Duhul Svînt’. Deci, de au dat lor Dumnezeu întocma darul ca și noao, crezînd în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce putearnic aș fi să oprescu pre Dumnezeu?“ Și, auzînd aceastea, încetară și măriia pre Dumnezeu, zicînd: „Oare și limbilor Dumnezău pocăința au dat spre viață?“ Deci ceia ce s-au răsipit despre strînsoarea ce s-au făcut spre Stefan trecură pînă la Finichi și Chipros și Antiohia, nemănuî cuvîntul, fără numai jidovilor. Și era oarecarii dentru ei bărbați chipreani și chirinei carii, întrînd în Antiohia, grăiia cătră elini binevestînd pre Domnul Iisus. Și era mîna Domnului cu ei și, mult număr crezînd, s-au întors spre Domnul. Și să auzi cuvîntul în urechile adunării cei den Ierusalim pentru ei și trimiseră pre Varnava să treacă pînă la Antiohia. Carele, mergînd și văzînd darul lui Dumnezău, s-au bucurat și ruga pre toți cu nevoința

24 inimii să rămîie lîngă Domnul. Căci era
bărbat bun și plin de Duhul Sfînt și de cre-
dință. Și să adaoase gloată cîtăva la Domnul.
25 Și ieși la Tarson Varnava să cearce pre Savl.
26 Și, aflîndu-l pre el, îl aduse la Antiohia. Și
fură ei un an tot adunîndu-să la besearică
și a învățarea gloată cîtăva și fură întîiu
27 în Antiohia ucenicii creștini. Și întru
aceaste zile pogorîră de la Ierusalim prorocii
28 în Antiohia. Și sculîndu-să unul dentru ei,
pre nume Agav, arăta pren duh că foamete
mare va să fie preste toată lumea, carea
s-au și făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.
29 Iară den ucenici, după cum avea neștine
rînduire, fieștecarele dentru ei spre slujbă
să trimiță celor ce lăcuiescu în Iudea frați;
30 Carea au și făcut trimițînd cătră cei bătrîni
pren mîna Varnavei și a lui Savlu.

CAP XII

1 **S**i în tr-aceaea vreme puse Irod împă-
ratul mînila ca să facă rău unora den
2 cei de besearică. Și ucise pre
Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.
3 Și, văzînd că plăcut iaste jidovilor,
adaose a prinde și pre Petăr; și era zilele Azi-
4 melor; Pre carele prinzîndu-l, îl puse în tem-
niță, dîndu-l la 16 slujitori să-l păzească pre el,
vrînd după Paște să-l scoață pre el la norod.
5 Deci Petăr era la pază în temniță, iară ruga
era întînsă, făcîndu-să despre besearică,
6 pentru el, cătră Dumnezău. Și cînd vrea
pre el să-l scoață Irod, în noaptea aceea
era Petăr dormind între doi slujitori, legat
cu doao lanțuri, și păzitori înaintea ușii pă-
7 zîia temnița. Și iată, îngerul Domnului stătu
deasupra și lumină lumină în casă și, lovînd
coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicînd:
8 „Scoală-te degrabă!“ Și căzură lui lanțurile
den mîni. Și zise îngerul cătră el: „Încinge-
te și-ți încalță călțunii tăi!“ Și făcu așa și
zise lui: „Îmbracă-ți haina și vino după mine!“
9 Și, ieșînd, mergea după el și nu știa că iaste
adevărat aceea ce să făcea pren îngeru, ce
10 i să părea că vedea videnie. Și, trecînd
cea dentîiu strajă și a doao, veniră la poarta
cea de fieru carea duce la cetate, carea
singură să deșchise lor, și, ieșînd, trecură o
uliță și îndată să dusă îngerul de la el.
11 Și Petr venîndu-ș întru sine, zise: „Acum
știa adevărat că au trimis Domnul pre înge-
rul Lui și au scos pre mine den mîna lui Irod
și den toată nădejdea norodului jidovilor“.
12 Și, socotînd, veni la casa Mariei, maicii
lui Ioan, ce să porecliia Marco, unde era
13 cîțva adunați și făcînd rugă. Și lovînd
Petr ușa porții, să apropie o slujnică să
14 asculte, pre nume Rodi. Și cunoscînd gla-

sul lui Petr, de bucurie nu deșchise poarta,
ce, alergînd înlăuntru, spuse cum stă Petr
înaintea porții. Iară ei ziseră cătră dînsa: 15
„Nebunit-ai?“ Iară ea să prindea cum să fie
așa; iară ei zicea: „Îngerul lui iaste“. Iară 16
Petr aștepta bătînd și, deșchizînd, văzură
pre el și să spămîntară. Și, arătîndu-le 17
cu mîna să tacă, povesti lor cum Domnul
pre el l-au scos den temniță; și zise: „Vestiți
lui Iacov și fraților aceastea“. Și, ieșînd, 18
mearse într-alt loc. Și făcîndu-se zio, era
turburare nu puțină întru slujitori: „Oare ce 19
să să fie făcut Petr?“ Iară Irod, cerșînd
pre el și neaflîndu-l, cercetînd pre străjari,
porunci să-i ducă și, pogorînd de la Iudea la 20
Chesaria, petrecea. Și era Irod mînios pre
tireani și pre sidoneani, și toți dempreună
venise la el și, plecînd pre Vlast, carele era
preste cămara împăratului, cerea pace,
pentru că să hrăniia țara lor den pămîntul
împărătesc. Iară într-o zi rîndui Irod 21
îmbrăcîndu-se în haină împărătească și, șă-
zînd la divan, grăiia cătră ei. Iară nărodul 22
striga: „Glas dumnezăiesc, și nu omenesc!“
Și îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, 23
pentru căci n-au dat mărirea lui Dumnezău
și, făcîndu-se mîncat de viermi, muri.
Iară cuvîntul lui Dumnezău creștea și să 24
înmulțîia. Iară Varnava și Pavel s-au întors 25
den Ierusalim la Antiohia, plinînd slujba,
luînd împreună și pre Ioan, pre cel ce să
porecliia Marco.

CAP XIII

1 **S**i era oarecarii în Antiohia la besea-
reca carea era proroci și dascali
Varnava și Simon, ce să porecliia
Negher și Luchios Chirineul și
Manain, care era crescut cu Irod,
2 al patrulea biruitoriu, și Savl. Și slujînd
ei Domnului și postînd, zise Duhul cel Sfînt:
„Osebiți dară Mie pre Varnava și pe Savl la
3 lucrul carele am chemat pre ei“. Atuncea,
postînd și făcînd rugă și puînd mînila
preste ei, îi sloboziră. Deci aceștea, trimi-
4 țîndu-se de Duhul cel Sfînt, pogorîră la
Selevchia, și de acolo au mers la Chipru.
5 Și, fiind în Salamina, vestiia cuvîntul lui
Dumnezău întru adunările jidovilor; și avea
și pre Ioan slugă. Și trecînd ostrovul
6 pînă la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu,
proroc mincinos jidov, căruia era numele
Vari Iisus, Carele era împreună cu anthi-
7 patul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta
chemînd pre Varnava și pre Savl, cercă a
8 auzi cuvîntul lui Dumnezeu. Și sta împo-
triva lor Elima Vrăjitoriuul, pentru că
așa să tilcuiaste numele lui, cercînd să
9 întoarcă pre anthipat den credință. Iară
Savl, cel ce-i zic Pavel, împlîndu-se de
Duhul Sfînt și căutînd la el, zise: „O, 10
pline de tot vicleșugul și de toată rău-

tatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată
 11 direptatea, nu vei părăsi întorcînd căile
 Domnului ceale dreapte? Și acum, iată,
 mîna Domnului asupra ta și vei fi orbu
 nevăzînd soarele pînă la o vreme“. Și îndată
 căzu preste el ceață și întunearec și, împlînd
 12 împrejur, cerca povățuitoriu de mîna.
 Atuncea, văzînd anthipatul ce s-au făcut, au
 crezut, mirîndu-se spre învățătura Domnului.
 13 Și ducîndu-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel
 veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întor-
 cîndu-se de la ei, să înturnă la Ierusalim.
 14 Iară ei, trecînd de la Perghis, au mers la
 Antiohia a Pisidiei și, întrînd în adunare în
 15 ziua sîmbetelor, au șazut. Și după cetirea
 Legii și a Prorocilor, trimiseră mai marii
 adunării cătră ei, zicînd: „Bărbați frați, de
 16 iaste cuvînt întru voi de mîngîiare cătră no-
 rod, ziceți“. Și, sculîndu-se Pavel și clăt-
 tînd cu mîna, zise: „Bărbați israilteani și
 ceia ce vă teameți de Dumnezău, auziți!
 17 Dumnezăul norodului acestuia, lui Israil, au
 ales pre părinții noștri și pre norod în înăl-
 țat în nemernicie în pămîntul Eghiptului
 și cu braț înalt au scos pre ei dentr-însul
 18 Și cum vreme de 40 de ani i-au purtat cu
 19 biruință în pustie. Și, surpînd limbi șapte
 în pămîntul lui Hanaan, au dat moștenire
 20 lor pămîntul lor. Și după aceasta ca vro
 450 de ani au dat judecători, pînă la Samoil
 21 prorocul. Și de acolo au cerut împărat
 și deade lor Dumnezău pre Saul, feciorul
 lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin,
 22 ani 40. Și premenind pre el, rîdică lor
 pre David să le fie împărat, căruia au și zis,
 mărturisînd: ‘Aflaiu pre David, pre feciorul
 lui Iesei, bărbat după inima Mea, carele va
 23 face toate voile Meale’. Dentreu seminția
 acestuia Dumnezău, după făgăduință, rîdică
 24 den Israil Mîntuitoriu pre Iisus. Mai nainte,
 strigînd Ioan, mai nainte de fața întrării Lui,
 botez de pocăință la tot norodul lui Israil.
 25 Iară deaca împlu Ioan calea, zicea: ‘Cine mă
 socotiți să fiu? Nu sînt eu, ce iată, vine după
 mine, Căruia nu-s vreadnic încălțămîntea
 26 picioarelor a dezlega’. Bărbați frați, fiii
 neamului lui Avraam și cei dentru voi temă-
 27 tori de Dumnezău, voao cuvîntul mîntuirii
 aceștia s-au trimis. Pentru că ceia ce lăcu-
 iesc în Ierusalim și boiarii lor pre Acesta
 neconoscîndu-L și glasurile prorocilor,
 cealea ce la toate sîmbetele să citesc, jude-
 28 cînd, au plinit. Și nici o vină de moarte
 aflînd, cerșură de la Pilat să-L omoară pre
 29 El. Și deaca au săvîrșit toate ceale ce era
 pentru El scrise, pogorîndu-L de pe lemn,
 30 L-au pus în mormînt. Iară Dumnezău
 31 L-au sculat pre El den morți; Care S-au
 arătat pren multe zile celor ce s-au suit
 împreună cu El de la Galilea la Ierusalim,
 cari sînt mărturii

Lui cătră norod. Și noi voao binevestim 32
 cea făcută cătră părinți făgăduință. Că 33
 pre aceasta Dumnezău o au plinit-o fiilor
 lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum și în
 psalmul al doilea scris iaste: ‘Fiiul Mieu ești
 Tu, Eu astăzi am născut pre Tine’. Iară 34
 cum au învis pre El din morți, ca să nu Să
 mai întoarcă spre stricăciune, așa au zis, că
 ‘Voiu da voao, ceale preacuvioase ale lui
 David, ceale credincioase’. Pentru aceaea 35
 și într-alt loc zice: ‘Nu voiu da pre Preacuvi-
 osul Tău să vază stricăciune’. Pentru că 36
 David, într-al lui neam slujind sfatului lui
 Dumnezău, au adormit și s-au adaos lîngă
 părinții lui și văzu stricăciune. Iară pre 37
 Carele Dumnezău L-au învis n-au văzut
 stricăciune. Deci cunoscut să fie voao, 38
 bărbați frați, că pren aceasta voao iertare
 de păcate vesteaste, și de cătră toate carele
 n-ați putut în legea lui Moisi să vă îndirep-
 39 tați. Întru aceasta, tot cela ce creade
 îndireptează-se. Căutaț, drept aceaea, 40
 ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru
 proroci: ‘Căutați, cei nebăgăt ori de samă, 41
 și vă mirați și vă stingeți, că lucru Eu lucrezu
 în zilele voastre, lucru căruia nu veți creade,
 42 de va neștine povesti voao’. Și, ieșînd
 den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre
 sîmbete să să grăiască lor graiurile. Și, 43
 răsipindu-să adunarea, urmară mulți den
 jidovi și den nemernicii cei ce credea la
 Pavel și la Varnava, carii, grăind lor, îi îndem-
 44 na pre ei să rămîie la darul lui Dumnezău.
 Iară în ceaalaltă sîmbătă, mai toată ceta-
 tea să adună să auză cuvîntul lui Dumnezău.
 Și văzîndu jidovii gloatele, să împlură de 45
 rîvnire și sta împotriva cuvîntelor celor ce
 să zicea de Pavel, pricinindu-să și hulînd.
 Iară îndrăznînd Pavel și Varnava ziseră: 46
 „Voao era de folos întiu a să grăi cuvîntul
 lui Dumnezău, iară, de vreme ce goniți pre
 el și nevreadnici pre voi socotiți de cea
 veacinică viață, iată, ne întoarcem la limbi.
 47 Pentru că așa au poruncit noao Domnul:
 ‘Pus-am pre Tine spre lumină limbilor, ca
 să fii Tu spre mîntuire, pînă la marginea
 48 pămîntului“. Și auzînd limbile, să bucura
 și măriia cuvîntul Domnului și crezură cîți
 era rînduiți în viață veacinică. Și să purta 49
 cuvîntul Domnului pren toată țara. Iară 50
 jidovii învitară pre muierile ceale credin-
 cioase și cu bun chip și pre cei de frunte ai
 cetății și rădicară goană asupra lui Pavel și
 asupra Varnavei și scoaseră pre ei de la ho-
 51 tarăle lor. Iară ei, scuturînd țărîna picioare-
 lor lor asupra lor, veniră la Iconie. Iară 52
 ucenicii să umplea de bucu-
 rie și de Duhul
 Sfînt.

CAP XIV

1 **S**i fu în Iconie de odată întrînd ei în
 2 adunarea jidovilor, și grăiră așa,
 3 cît crezură den jidovi și den elini,
 4 multă mulțime. Iară jidovii cei
 5 ce nu asculta au rădicat și au făcut
 6 rău sufletelor limbilor asupra fraților.
 7 Deci cîtăva vreme au zăbovit cu îndrăzneală
 8 grăind spre Domnul, Cela ce mărturisiia
 9 cuvîntul darului Lui, dînd seamne și minuni
 10 a să face pren mînilor. Și să împărți
 11 mulțimea cetății și unii era cu jidovii, iară
 12 unii cu apostolii. Și, deaca să făcu por-
 13 nirea limbilor și a jidovilor împreună cu
 14 boiarii lor, ca să-i ocărăscă și ca să-i ucigă
 15 cu pietri pre ei, Socotind, au fugit la
 16 cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și
 17 împrejur și acolo era binevestind. Și
 18 oarecare bărbat în Listra, neputincios la pi-
 19 cioare, șădea olog den pîtecile maicii lui
 20 fiind, carele niciodinioară au fost umblat.

21 Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, cău-
 22 tînd la el și văzînd că credință are a să
 23 mîntui, Zise cu glas mare: „Scoală-te pre
 24 picioarele tale drept!“ Și săriia și umbla.
 25 Iară gloatele, văzînd ceaea ce au făcut Pavel,
 26 rădicară glasul lor licaoneaște, zicînd:
 27 „Dumnezei asemănîndu-se cu oamenii s-au
 28 pogorît cătră noi. Și chema pre Varnava
 29 Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreme ce el
 30 era cela ce povățuia cuvîntul. Iară preotul
 31 Diei, celui ce era înaintea cetății lor, tauri
 32 și cununi la porți aducînd, împreună cu
 33 gloatele vrea să jîrtvuiască. Și auzînd
 34 apostolii Varnava și Pavel, rumpînd hainele
 35 lor, săriră în gloată strigînd Și zicînd:
 36 „Bărbați, ce faceț aceastea? Și noi oameni
 37 aseamenea cu voi pătimitori sîntem, bine-
 38 vestind voao de la aceastea deșarte să vă
 39 întoarceț spre Dumnezăul cel viu, Carele au
 40 făcut ceriul și pămîntul și marea și toate
 41 cîte sînt întru eale; Carele în trecutele
 42 neamuri au lăsat toate limbile să meargă în
 43 căile lor. Însă, drept aceaea, nu fără
 44 mărturii pre Sine au lăsat, făcînd bunătăți,
 45 den ceriu noao ploii dînd și vremi purtătoare
 46 de roade, umplînd de hrană și de veselie
 47 inemile noastre“. Și aceastea zicînd, abia
 48 au potolit gloatele ca să nu jîrtvuiască lor.
 49 Și veniră de la Antiohia și Iconia jidovi și,
 50 îndemnînd gloate și lovînd cu pietri pre
 51 Pavel, îl traseră afară den cetate, gîndind
 52 că el au murit. Și încungîrîndu-l pre
 53 el ucenicii, sculîndu-se, întră în cetate și
 54 a doua zi ieși împreună cu Varnava la
 55 Dervi. Și binevestind cetatea aceaea și
 56 învățînd pre cîțva, să întoarseră la Listra
 57 și la Iconie și la Antiohia,

21 Întărînd sufletul ucenicilor, rugîndu-i să
 22 rămîie în credință și cum că pren multe
 23 necazuri trebuie noi a întra la împărăția lui
 24 Dumnezău. Și hirotonisînd lor preoți pre
 25 la besearici, rugîndu-se cu posturi, i-au lăsat
 26 pre ei la Domnul, la Carele au fost crezut.
 27 Și trecînd la Pisidia, veniră la Pamfilia.
 28 Și grăind în Perghe cuvîntul, să pogorîră la
 29 Atalia. Și de acolea au mers la Antiohia,
 30 de unde era daț la darul lui Dumnezău, la
 31 lucrul carele au plinit. Și mergînd și
 32 adunînd besearica, au vestit cîte au făcut
 33 Dumnezău cu ei și cum că au deșchis limbi-
 34 lor ușă de credință. Și petrecea acolo
 35 vreme nu puțină împreună cu ucenicii.

CAP XV

1 **S**i oarecarii pogorîndu-să de la Iudea
 2 învăța pre frați că „de nu vă veț
 3 obrezui cu obiceiul lui Moisi, nu
 4 vă veț putea să vă mîntuiț“.
 5 Făcîndu-se drept aceaea gîlceavă
 6 și price nu puțină lui Pavel și Varnavei,
 7 cătră ei rînduiră să să suie Pavel și Varnava
 8 și alții oarecarii dentru ei cătră apostoli și
 9 bătrîni la Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.
 10 Deci aceștea, trimițîndu-se mai înainte de
 11 cătră adunare, trecea Finica și Samaria,
 12 povestînd întoarcerea limbilor și făcea bucu-
 13 rie mare la toți frații. Și, mergînd la Ieru-
 14 salim, s-au priimit de adunare și de apostoli
 15 și de cei bătrîni și au vestit cîte Dumnezău
 16 au făcut cu ei. Și s-au sculat oarecarii
 17 dentru cei den eresul fariseilor, crezuți fiind,
 18 zicînd că trebuie să obrezuiască pre ei și să
 19 poruncească să păzească legea lui Moisi.
 20 Și s-au adunat apostolii și cei bătrîni a vedea
 21 pentru cuvîntul acesta. Și multă întrebare
 22 făcîndu-să, sculîndu-să Petr, zise cătră ei:
 23 „Bărbați frați, voi știț că den zilele ceale
 24 vechi, Dumnezău întru noi au ales pren ros-
 25 tul meu să auză limbile cuvîntul Evangheliei
 26 și să crează. Și Cel cunoscătoriu de
 27 inimi, Dumnezău, mărturisi lor, dînd lor
 28 Duhul cel Sfînt, ca și noao. Și nemică
 29 n-au osebit dentru mijlocul nostru și al lor,
 30 cu credința curățînd inimile lor. Acum
 31 dară ce ispițiț pre Dumnezeu, să puneț jug
 32 preste cerbicea ucenicilor, carele nici pă-
 33 rinții noștri, nici noi am putut să purtăm?
 34 Ce pren darul Domnului, lui Iisus Hristos,
 35 creadem să ne mîntuim, în ce chip și aceia“.
 36 Și tăcu toată mulțimea și auziia de Pavel și
 37 de Varnava povestînd cîte au făcut Dumne-
 38 zău seamne și minuni întru limbi pren ei.
 39 Și, deaca au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicînd:
 40 „Bărbați frați, ascultați-mă! Simeon au
 41 povestit precum întîiu Dumnezău au socotit
 42 să ia dentru limbi nărod pre numele Lui. Și
 43 cu aceasta să tocmesă cuvintele prorocilor,
 44 după cum e scris: ‘După aceasta Mă voi în-
 45

turna și voiu zidi cortul lui David cel căzut și ceale săpate ale lui le voiu zidi și voiu îndrepta pre el. Ca să cearce cei rămași ai oamenilor pre Domnul și toate limbile preste carii s-au chemat numele Mieu preste ei —zice Domnul— Cela ce face aceastea toate. Cunoscuten den veaci sînt la Dumnezău toate lucrurile lui'. Pentru aceea eu judec ca să nu dodeiț pre ceia ce de la limbi să întorc spre Dumnezău. Ce să trimitetț la ei ca să să ferească de pîngăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sînge. Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi pren cetății pre cei ce-l strigă pre el are întru adunări, preste toată sîmbăta cetindu-se“. Atuncea s-au părut apostolilor și bătrînilor, împreună cu toată adunarea, alegînd oameni dentru ei să trimiță la Antiohia, împreună cu Pavel și cu Varnava, pre Iuda, pre cela ce să cheamă Varsava, și pre Sila, bărbați ce povățuia întru frați. Scriind pren mîinile lor aceastea: „Apostolii și bătrîinii și frații celor de la Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor dentru limbi să să bucure. De vreme ce am auzit că oarecarii dentru voi, ieșind, au turburat pre voi cu cuvînte, netocmind sufletele voastre, zicînd să vă obrezuiți și a păzi leagea, căroră nu am poruncit, Părutu-s-au noao, făcîndu-ne împreună, alegînd oameni, să trimitem cătră voi, împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel, Cu oameni carii au dat sufletele lor pentru numele Domnului Iisus Hristos. Trimis-am dară pre Iuda și pre Sila și pre ei, pren cuvînt, poruncind aceasteaș. Pentru că s-au părut Svîntului Duh și noao nemică mai mult să să puie preste voi greutate, afară dentru ceale de treabă aceastea: Să vă feriț de ceale jîrtvuite la idoli și de sînge și de sugrumat și de curvie, den carele păzind pre voi, bine veț face. Fiți sănătoși“. Deci aceștea slobozindu-se, veniră la Antiohia și, adunînd mulțimea, au dat cartea. Și citind s-au bucurat spre mîngîiare. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, pren cuvînt mult au mîngîiat pre frați și i-au întemeiat. Și făcînd vreme, s-au slobozit cu pace de la frați cătră apostoli. Și să păru Silii să rămîie acolo. Iară Pavel și Varnava zăbăviia în Antiohia, învățînd și binevestind, împreună și cu alții mulți, cuvîntul Domnului. Iară după cîteva zile zise Pavel cătră Varnava: „Întorcîndu-ne dară să socotim pre frații noștri, pren toată cetatea, întru carii am vestit cuvîntul Domnului, cum să află“. Iară Varnava au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să cheamă Marco. Iară Pavel să ruga pre cela ce s-au osebit de la ei de la Pamfilia și

nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia pre el împreună. Făcutu-s-au drept aceeaia împăricheare, cît s-au despărțit ei dentru eiși, și Varnava, luînd pre Marco, să fie mers pre mare la Chipros. Iară Pavel, alegînd pre Sila, s-au dus, dîndu-se cu darul lui Dumnezău de cătră frați. Și trecea pren Siria și pren Chilichia, întărind besearcile.

CAP XVI

i sosi la Dervi și Listra, și, iată un ucenic oarecarele era acolo, pre nume Timotheiu, fecior unii muieri jidovce credincioasă, iară tatăl lui, elin, Carele să mărturisiiia den cei den Listra și Iconie frați. Pre acestă vru Pavel împreună cu el să iasă și, luîndu-l, îl obrezui pre el pentru jidovii ceia ce era în locurile acealea, pentru că știa toți pre tatăl lui că elin era. Și deaca mergea pren cetății, le da învățătură lor să păzească poruncile ceale rînduite de apostoli și de bătrîinii cei den Ierusalim. Deci besearcile să întăria cu credința și prisosiiia cu numărul în toate zilele. Și trecînd Frighia și țara galateanilor, oprindu-ne de Svîntul Duh a grăi cuvîntul în Asia. Venind spre Misia, ispitiia a merge spre Vithinia și n-au lăsat pre ei Duhul. Și trecînd Misia, s-au pogorît la Troada. Și videnie pren noapte s-au arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machidonean era stînd, rugîndu-l pre el și zicînd: „Trecînd la Machidonia, ajută-ne noao!“ Și deaca au văzut vedeara, îndată am cerat să ieșim la Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre ei. Sculîndu-ne, drept aceeaia, de la Troada, am mersu drept la Samothrachi, și a doao zi, la Neapoli. Și de acolo la Filippi, care iaste înția părții Machidonei cetate, Colonia. Și eram într-această cetate zăbovind zile cîteva. Și în ziua sîmbetelor am ieșit afară den cetate, lîngă un rîu, unde să socotiia rugăciune a fi și, șazănd, grăiiam muierilor celor ce să adunasă. Și oarecare muiare pre nume Lidia, carea vindea pînze roșii, den cetatea thiatirilor, cinstind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul au deșchis inima a lua aminte ceale ce să grăiia de Pavel. Și deaca să boteză și casa ei, rugatu-s-au zicînd: „De m-ați ales a fi credincioasă Domnului, întrîndu în casa mea, mîneți!“ Și ne-au silit pre noi. Și fu mergînd noi la rugă, oarecare slujnică avînd duh pitliv ne timpină pre noi, carea lucru mult da stăpînilor ei vrăjînd. Aceasta urmînd lui Pavel și noao, strigă, zicînd: „Aceștea oameni robii lui Dumnezău celui înalt sîntu, carii vestescu noao cale de mîntuire“. Și aceasta făcea în multe zile și, durîndu-se Pavel și întorcîndu-să cu duhul,

CAP XVII

zise: „Poruncescu ție întru numele lui Iisus Hristos să ieși dentr-însa!“ Și ieși într-aceleas. Și văzînd stăpînii ei că au ieșit nădeajdea lucrului lor, apucînd pre Pavel și pre Sila, i-au tras la tîrgu la boiari Și, aducîndu-i pre ei la voivod, ziseră: „Acești oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind, Și ne vestescu obiceiaie carele nu-s slobode noao să le priimim, nici să le facem, rîmleani fiind“. Și să rădică împreună gloata asupra lor și diregătorii, rumpîndu-le hainele lor, porunciră să-i bată. Și multe bătăi dîndu-le lor, îi puseră în temniță, poruncind temnicariului cu grije să-i păzască pre ei; Carele poruncă ca aceasta luînd, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru temniță, și picioarele lor le-au băgat în gros. Iară spre amiazănoapte, Pavel și Sila, rugîndu-să, lăuda pre Dumnezeu și asculta pre ei cei legați. Și fără veaste cutremur s-au făcut mare, cît s-au clătît temeaietele temniții; și să deșchiseră îndată ușăle toate, și ale tuturor legături s-au slobozit. Și deșteptîndu-se temnicariul și văzînd deșchise ușăle temniții, zmulgînd sabia, vrea pre sine să să omoară, gîndind că au fugit cei legați. Și strigă cu glas mare Pavel, zicînd: „Nemica rău să nu-ți faci ție pentru că toți sîntem aicea!“ Și cerșînd lumină, sări înlăuntru și tremurînd căzu la Pavel și la Sila. Și, scoțînd pre ei afară, zise: „Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să mă mîntuiesc?“ Iară ei ziseră: „Creade în Domnul Iisus Hristos și te vei mîntui tu și casa ta“. Și au grăit lui cuvîntul Domnului și tuturor celor din casa lui. Și luînd pre ei într-aceleas de noapte, îi spălă de rane și să boteză el și cei ai lui, toți îndată. Și scoțînd pre ei la casa lui, puse masă și să bucurară cu toată casa, crezînd în Dumnezeu. Și, făcîndu-se zio, trimiseră diregătorii pre purtătorii de toiage, zicînd: „Slobози pre oamenii aicea“. Și spuse temnicariul cuvintele aceastea cătră Pavel, că „Au trimis diregătorii ca să vă slobозиți; acum dară ieșînd păsați cu pace“. Iară Pavel zise cătră ei: „Bătînd pre noi fățiș fără de judecată, oameni rîmleani fiind, și ne-au pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot? Că nu iaste așa, ce să vie ei să ne scoață“. Și vestiră diregătorilor purtătorii de toiage graiurile aceastea și să temură auzînd că rîmleani sînt. Și, mergînd, s-au rugat lor și, scoțîndu-i, să ruga să iasă den cetate. Și, ieșînd den temniță, întrară la Lidia și, văzînd pre frați, rugară pre ei și ieșiră.

i trecînd Amfiponi și Apolonia, 1
veniră la Solon, unde era adunarea 2
jidovilor. Și, după obiceiul lui 3
Pavel, au întrat la ei și în trei sîm- 4
bete să întreba cu ei den Scripturi, 5
Deșchizînd și arătîndu-le că Hristos trebuia 6
să pătimească și să învie den morți și cum 7
„Acesta iaste Hristos Iisus, Carele eu vestesc 8
voao“. Și oarecarii dentru ei s-au plecat 9
și s-au însorțit cu Pavel și cu Sila, și den elinii 10
cei ce credea, multă mulțime și, den muierile 11
ceale de frunte, nu puține. Și, pizmuind 12
judecării, cei ce nu asculta și, luînd lîngă 13
sine den cei proști pre oarecarii oameni răi 14
și făcînd gloată, turbura cetatea și, mergînd 15
la casa lui Iason, îi căuta să-i scoață la norod. 16
Și, neaflîndu-i pre ei, trăgea pre Iason și pre 17
oarecarii den frați la cei mai mari ai cetății, 18
strigînd că ceia ce lumea au amestecat, 19
aceștea și aicea încă au venit, Pre carii 20
i-au priimit Iason, și aceștea toți împotriva 1
poruncilor lui Chesariu fac, zicînd să fie alt 2
împărat Iisus“. Și turburără gloata și pre 3
mai marii cetății, auzînd aceastea. Și, 4
luînd de chelșug de la Iason și de la ceialalți, 5
au slobozit pre ei. Și frații îndată noaptea 6
au trimis pre Pavel și pre Sila la Verria, carii, 7
mergînd la adunarea jidovilor, s-au dus. Și 8
aceștea era mai den bună rudă, den cei den 9
Solon carii au priimit cuvîntul cu toată osîr- 10
dia, în toate zilele cercetînd Scripturile, de 11
sînt aceastea așa. Mulți dară dentru ei au 12
crezut și den muierile ceale eline, ceale de 13
folos, și den bărbați nu puțini. Și deaca 14
înțeleaseră jidovii cei den Solon că și în 15
Verria să vesteaste de Pavel cuvîntul lui 16
Dumnezeu, veniră și acolo, turburînd 17
gloatele. Și îndată atuncea pre Pavel l-au 18
trimis frații să meargă spre mare și rămasără 19
Sila și Timotheiu acolo. Iară ceia ce 20
grijiia pre Pavel adusără pre el pînă la 1
Anthina și, luînd poruncă cătră Sila și 2
Timotheiu ca cum mai curînd să vie cătră 3
el, ieșiră. Iară în Athina așteptîndu-i pre 4
ei Pavel, să întărîta duhul lui întru el, văzînd 5
cetatea plină de idoli. Să întreba, drept 6
aceaea, în adunare cu jidovii și cu cei ce 7
credea și în tîrg în toate zilele cătră cei ce 8
să prilejiia. Iară oarecarii den epicurii și 9
den stoici filosofi să priciră cu el, și unii 10
zicea: „Oare ce va acest sămănătoriu de 11
cuvinte a zice?“ Iară alții: „De streini draci 12
să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus și învi- 13
area lui binevestiia“. Și, prinzîndu-l 14
pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicînd: 15
„Putem a înțeleage ce iaste această noao 16
învățătură carea de tine să grăiaște? Pen- 17
tru că oarece strein bagi în auzurile noastre, 18
vreare-am, drept aceaea, a ști ce vor să fie 19
20

21 acesteia“. Iară athineii toți și streinii
cei ce venia la nemică alta își pierdea vrea-
22 mai nou. Și stînd Pavel în mijlocul Ario-
pagului, zise: „Bărbați athinei, întru toate
mai temători de Dumnezeu pre voi văz.
23 Pentru că, trecînd și privind închinăciunile
voastre, aflaiu și capiște întru carele era
scris ‘Neconoscutului Dumnezeu’; pre
Carele dară, neconoscîndu-L, cinstiți cu
închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.
24 Dumnezeu, Cela ce au făcut lumea și toate
cîte sînt întru ea, Acesta ceriului și pămîntu-
lui Domnu fiind, nu întru făcute de mîna
25 beseareci lăcuiaște, Nici de mîni de
oameni Să slujaște, nefiind lipsit de ceva,
Acesta dînd tuturor viață și răsufare întru
26 tot. Și au făcut dentr-un sînge toată
limba oamenilor, a lăcui preste toată fața
pămîntului, rînduind mai denainte obiiciute
vremi și punerile hotarilor lăcuiii lor,
27 A cerca pre Domnul de-L vor putea să-L
pipăie pre El și să-L afle, și încă nu departe
28 de la fieștecarele dentru noi fiind. Pentru
că în El trăim și ne mutăm și sîntem după
cum oarecarii dentru ai voștri făcători
ziseră: ‘Pentru că și dentr-al Cestuia neam
29 sîntem’. Rudă dară fiind lui Dumnezeu,
nu sîntem datori a gîndi la aur au la argint
au la piatră cu cioplitură de merșteșug și
gîndului omului dumnezeirea a fi aseamenea.
30 Deci anii neconștiinții părăsind Dumnezeu,
acum poruncește oamenilor tuturor, pretu-
31 tindenea, să să pocăiască. Pentru căci au
pus zi întru carea va să judece lumea cu
direptate întru Bărbatul Carele au rînduit,
credința dînd tuturor, înviind pre El den
32 morți“. Și auzind înviare de morți, unii
batjocoria, alții au zis: „Auzi-vom iarăș pre
33 tine pentru aceasta“. Și așa Pavel ieși
34 den mijlocul lor. Iară oarecarii bărbați,
lipindu-se de el, au crezut, întru carii și
Dionisie Areopaghitul și o muiare, pre nume
Damaris, și alții împreună cu ei.

CAP XVIII

1 **F**ară după aceasta, despărțindu-se
Pavel den Athina, veni la Corintu.
2 Și aflînd pre oarecare jidov, pre
nume Achila, de la Marea Neagră
de neam, fiind venit de curînd de
la Italia, și pre Prischila, muiarea lui, pentru
că au fost poruncit Clavdie să să despărță
3 toți jidovii de la Rîm, au venit la ei. Și
pentru că era de un fealiu de meșteri,
rămînea lingă ei și lucra, pentru că era
4 făcători de corturi la merșteșug. Și
să priciia în adunare în toată sîmbăta
5 și îndemna pre jidovi și pre elini. Și
deaca să pogorîră de la Machidonia,
Sila și Timotheiu să cuprinsease cu du-

hul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos
Iisus. Și stînd ei împotrivă-i și hulind, 6
scuturînd hainele, zise cătră ei: „Sîngele vos-
tru asupra capului vostru! Curat eu; de acum
la limbi mă voi duce“. Și mutîndu-se 7
de acolo, veni la casa oarecui pre nume Ius-
tos, ce credea în Dumnezeu, căruia casa
era alătura cu adunarea. Iară Crispu, 8
mai marele adunării, au crezut în Domnul,
împreună cu toată casa lui, și mulți den
corintheani auzînd, credea și să boteza.
9 Și zise Domnul în vederea nopții lui Pavel:
„Nu te teame, ce grăiaște și să nu taci.
10 Că Eu sînt cu tine și nimenea nu să va ispiti
asupra ta, ca să-ți facă rău; pentru că norod
mult iaste Mie în ceatarea aceasta“. Și 11
șazu un an și 6 luni, învățînd întru ei cuvîntul
lui Dumnezeu. Și Galion, avînd di- 12
regătoria la Ahaia, să rădicară toți deodată
jidovii la Pavel și-l aduseră pre el la divan,
Zicînd că, afară den leage, acesta îndeamnă 13
pre oameni să să închine lui Dumnezeu.
Și vrînd Pavel să deschiză gura, zise Galion 14
cătră jidovi: „De ar fi dară vreo nedireptate
sau hîtrie vicleană, o, jidovilor, după soco-
teală aș îngădui voao. Iară de iaste cercare 15
pentru cuvînt și pentru nume și pentru
leagea cea după cumu e la voi, vedea-veți
voi, pentru că judecătoriu acestora nu voi
să fiu“. Și goni pre ei de la divan. 16
Și apucînd toți elinii pre Sosthen, mai ma-
rele adunării, îl bătea înaintea divanului; și
nimica de acesteia lui Galion era grije.
Iară Pavel, încă mai îngăduind zile cîteva, 18
despărțindu-să de frați, mearse pre apă la
Siria, și împreună cu el Prischila și Achila,
tunzîndu-și capul în Chehrees, pentru că
avea rugă. Și sosi la Efes și pre aceia lăsă 19
acolo, iară el, întrînd în adunări, să prici cu
jidovii. Și rugîndu-l ei ca să rămîie la din- 20
șii mai multă vreme, nu pristăni, Ce să
21 despărți de ei, zicînd: „Cuvine-se cu tot
adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l
facu la Ierusalim; și iară mă voi învrteji
cătră voi, Dumnezeu vrînd“. Și purcease
de la Efes. Și pogorînd în Chesaria, 22
suindu-să și închinîndu-să besearicii, pogorî
la Antiohia. Și, făcînd vreme cîtăva, 23
trecînd pre rînd a galateanilor țară și Fri-
ghia, întărînd pre toți ucenicii. Iară un 24
jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexan-
drian de rudă, bărbat cuvîntătoriu, sosi la
Efes, tare fiind întru Scripturi. Acesta 25
era învățat [în] calea Domnului și, fierbîn-
tîndu-să cu duhul, grăia și învăța pre
amăruntul ceale pentru Domnul, știind
numai botezul lui Ioan, Și acesta 26
începu fățiș a grăi întru adunare și, auzind
pre el și mai chiar la el au arătat calea
lui Dumnezeu. Și vrînd el să treacă 27

la Ahaia, poruncind frații, scrisă ră ucenicilor să-l priimească pre el, carele mergînd ajutoria mult celora ce crezuse, pren dar.
28 Pentru că vîrtos cu jidovii să pricia de față arătînd pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

CAP XIX

1 **S**i fu, cînd Apollos era în Corinth, Pavel, trecînd ceale de mai sus părț, să fie venit la Efes și, aflînd pre
2 oarecarii ucenici, Zise cătră ei: „Au luoat-aț Duh Sffint, crezînd?“
Iară ei ziseră cătră el: „Ba nici de și iaste
3 Duh Sffint am auzit“. Și zise cătră ei: „Dară în ce v-aț botezat?“ Și ei ziseră: „În
4 botezul lui Ioan“. Și zise Pavel: „Ioan au botezat botez de pocăință nărodului,
5 zicînd la Cela ce vine după el ca să crează, adecă în Hristos Iisus“. Și auzind, s-au
6 botezat în numele Domnului Iisus. Și, puind preste ei Pavel mînil, veni Duhul cel
7 Svînt preste ei, și grăia cu limbi și prorocia. Și era toț bărbații ca vro doisprăzece.
8 Și, întrînd în adunare, de față grăia, în trei luni pricindu-se și adeverind ceale de
9 împărăția lui Dumnezeu. Și deca unii tînjiia și nu asculta, grăind de rău calea înaintea
10 mulțimei, despărțindu-se de la ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se,
11 în școala unui Tiran. Și aceasta să făcu întru ani doi, cîț toți ceia ce lăcuiesc în Asia,
12 auzind cuvîntul Domnului Iisus, și jidovi și elini. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu
13 pren mînil lui Pavel, Cîț și asupra celora ce bolia să aducea de la fața lui măhrămi
14 au ștergătoare și să depărta de la ei boalele, și duhurile ceale reale ieșia de la ei. Și să
15 ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbra împrejur jurători a numi preste ceia ce au
16 duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus, zicînd: „Jurăm pre voi pre Iisus, pre Carele
17 Pavel mărturiseaste!“ Și era oarecarii fiu lui Scheva, jidovului arhiereului, șapte, care fă-
18 cea aceasta. Și răspunzînd, dușul acel rău, zise: „Pre Iisus știu și pre Pavel știu, dară
19 voi carii sînteț? Și sārind preste ei omul întru carele era duhul cel rău și biruind pre
20 ei, să întări asupra lor, cîț goli și rāniți fugiră den casa aceea. Și aceasta fu știută
21 la toți jidovii și elinii ceia ce lăcuia Efesul și căzu frică preste toți preste ei și să mārīia
22 numele Domnului Iisus. Și mulți dentru ceia ce crezuse venia ispoveduindu-se și
23 vestind lucrurile lor. Și mulți den ceia ce făcuse iscodirile, aducînd cărțile, le
24 ardea înaintea tuturor; și socotiră prețurile lor și aflară de argint cincizeci de mil.
25 Așa cu tārīe cuvîntul Domnului creștea și să întārīia. Și deca să umplură acestea, puse
26 Pavel în duh, trecînd Machidonia și Ahaia,

să meargă în Ierusalim, zicînd: „Și deca voui fi eu acolo, trebuie și Rîmul să-l văz“. Și trimițînd la Machedonia doi den cei ce-i
22 slujia lui, pre Timotheiu și pre Erast, el îngădui cîtăva vreme în Asia. Și fu în
23 vremea aceeaa gîlceavă nu puțină pentru cale. Pentru că oarecare, pre nume Di-
24 mitrie, zlătariu, făcînd besereci de argint Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puțin;
25 Pre carii adunînd, și pre cei ce era lucrători spre unele ca acestea, zise: „Bărbaților, știț
26 că dentr-acest lucru sporiul nostru iaste. Și vedeț și auziț că nu numai Efesul, ce mai
27 toată Asia Pavel acesta plecînd, mută gloată cîtăva, zicînd că nu-s dumnezăi cei ce pren
28 mînă să fac. Și nu numai această parte a noastră primejduiaște a veni spre ponoslu,
29 ce și besereca cei mari dumnezăoie, Artimidei, întru nemică să socoti. Și încă va
30 să să și surpe mārīea ei, pre carea toată Asia și lumea cinsteaște închinîndu-se.“ Și
31 auzînd și umplîndu-se de mīnie, striga zicînd: „Mare e Artemis a efeseanilor!“ Și să
32 umplu cetatea toată de gîlceavă și să pomiră cu toți deodată la priveală, hrăpind împre-
33 ună pre Gaion și pre Arestarhos machedoneanii, soțiile lui Pavel. Iară Pavel, vrînd
34 să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii. Și unii și den mai marii Asiei, fiind lui priati-
35 ni, trimițînd la dînsul, îl ruga să nu dea pre sine la priveală. Deci alții altceva striga,
36 pentru că era adunarea turburată și mai mulți nu știia pentru care lucru s-au adunat.
37 Iară den gloată scoaseră înaintea pre Alexandru, împingîndu-l pre el înaintea jidovii; iară
38 Alexandru, clătînd mîna, vrea să răspunză gloatei. Și cunoscînd că jidov iaste, un
39 glas să făcu de cătră toți, ca vro doao ceasuri strigînd: „Mare e Artemis a efeseanilor!“
40 Iară, așāzînd cārțurariul gloata, zise: „Bărbați efeseani, dară care iaste omul acela
41 care nu știe cetatea a efeseanilor că e purtătoare de grija beserecii Artimidei, dumneză-
42 oiei cei mari, și a lui Diopetus? Deci, neîndoite fiind acestea, cuvīne-se voi să fiț
43 așāzați și nemică cu obrāznicie să nu faceț. Pentru că aț adus pre bărbații aceștea, nice
44 furi de beserecă (fiind), nici hulind dumnezăoia voastră. Iară de are Dimitrie, și
45 cei dempreună cu el meșteri, cătră cineva cuvînt, judecători sînt și diregători, facă
46 pîră unul altuia. Iară de pentru altceva cercați, întru cea pre lege adunare să va
47 dezlega. Pentru că grijim să nu să facă pîră de zarvă pentru ziua de astăzi, nici
48 o pricină fiind pentru carea vom putea să dăm seamă de zarva aceasta“. Și acestea
49 zicînd, slobozi adunarea,

CAP XX

1 **F**ară după ce s-au încetat gîlceava,
chemînd Pavel pre ucenici și închi-
nîndu-se lor, ieși să meargă la
2 Machidonia. Și trecînd părțile
acealea și mîngîind pre ei cu cuvînt
3 mult, veni la Elada. Și făcînd luni trei,
făcîndu-se lui vicleșug despre jidovi, vrînd
să să suie la Siria, îi fu gîndul să să întoarcă
4 pren Machidonia. Și mergea împreună
cu el pînă la Asia Sosipatru Verianul și, den
soloneani, Aristarhu și Secundu, și Gaie
Derveul și Timotheiu, iară de la Asia Tihic
5 și Trofim. Aceștea, apropiindu-se, aștepta
6 pre noi în Troada. Iară noi am mers pre
apă, după zilele Azimelor, de la Filipi și am
venit cătră ei la Troada pînă în 5 zile, unde
7 am zăbovit zile șapte. Iară într-una de
sîmbete, adunați fiind ucenicii a frînge
pîinea, Pavel să priciia cu ei, vrînd să iasă a
doua zi, și îndelungă cuvîntul pînă la amiază-
8 noapte. Și era făclii cîteva în foișorul
9 unde era adunați. Iară șazănd oarecarele
tinerel, pre nume Eutih, la fereastră, împreu-
nîndu-se cu adînc somn, povestind lui Pavel
în multă vreme, biruindu-se de somn, căzu
den a treia strașină jos și să rîdică mort.
10 Și pogorîndu-se Pavel, căzu preste el și
îmbrățeșîndu-l zise: „Nu vă turburați,
11 pentru că sufletul lui întru el iaste“. Și
suindu-se și frîngînd pîinea și gustînd și
oarecîte vorovind pînă la zio, așa au ieșit.
12 Și aduseră pre copil viu și s-au mîngîiat nu
puțin. Iară noi, venind la corabie, am
mers la Asso, de acolo vrînd ca să luom pre
Pavel, pentru că așa era rînduit, vrînd el să
14 meargă pedestru. Și deaca s-au împreunat
cu noi la Asson, luîndu-l pre el, am venit la
15 Mitelini. Și de acolo mergînd a doua zi,
am sosit împotriva Hiului și în ceaalaltă zi
ne-am apropiat la Samos și, mîind în Tro-
ghilie, a doua zi am venit la Militos. Pen-
16 tru că socotia Pavel să treacă pre lîngă Efes
ca să nu se facă lui zăbavă de vreme în Asia,
pentru că sîrguia, de va fi cu puțință lui, în
17 ziua Rusaliilor să fie în Ierusalim. Și de
la Militos trimițînd la Efes, au chemat pre
18 cei bătrîni ai beserecii. Și, deaca au
venit cătră el, zise cătră ei: „Voi știți den
ziua dentîiu dentru carea am intrat în Asia
cum împreună cu voi în toată vremea fuii,
19 Slujiți Domnului cu toată smerenia și cu
multe lacrimi și dodeiale de cealea ce s-au
întîmplat mie întru vicleniile jidovilor,
20 Cum nemică n-am ferit dentru ceale de folos
ca să nu vestesc voao și să vă învăț pre voi
21 și în nărod și pren case, Mărturisind jido-
vilor și elinilor pocăința cea cătră Dumnezău
și credința cea despre Domnul vostru Iisus

Hristos. Și iată, eu acum, legat fiind cu 22
Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru El
mi să vor întîmpina mie neștiind, Fără 23
numai că Duhul cel Svînt pren cetăți
mărturisește, zicînd că legături pre mine
și necazuri mă așteaptă. Ce nici de una 24
samă nu bag, nici am sufletul meu cinstit
la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie
și slujba carea am luat de la Domnul, a
mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.
25 Și iată, eu acum știu că nu veț mai vedea
fața mea voi toți, întru care am petrecut
mărturisind împărăția lui Dumnezău.
26 Pentru aceea, mărturisesc-mă voao în ziua
de astăzi că curatu-s eu de sîngele tuturor.
27 Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestescu
voao tot sfatul lui Dumnezău. Luați di- 28
rept aceeaa aminte și voao și la toată turma
întru carea pre voi Duhul cel Svînt v-au pus
socotitori, ca să pașteți Besearca lui
Dumnezău, carea o au cîștigat pren sîngele
Lui. Pentru că eu știu aceasta, că vor 29
întra după venirea mea lupi grei întru voi,
necruțînd turma. Și dentru voi sînguri 30
scula-se-vor bărbaț grăind îndărătnicie, ca
să tragă pre ucenici după dînșii. Pentru 31
aceaea, privegheați, aducîndu-vă aminte că
în trei ani noaptea și ziua n-am încetat cu
lacrimi învățînd pre fieștecarele cîte unul
den voi. Și acum vă las pre voi, fraților, 32
la Dumnezău și la cuvîntul darului Lui, cea
ce poate zidi deasupra și a da voao moște-
nire întru cei sfințiți toți. De argint, au 33
de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una
n-am pohtit. Iară voi știți că treabelor 34
meale și celora ce sînt cu mine au slujit mî-
nile aceastea. Toate le-am arătat voao, 35
că așa ostenind, trebuie a ajutori celor bol-
navi și a pomeni cuvintele Domnului Iisus,
că El au zis: „Fericit iaste a da mai mult
decît a lua“. Și aceastea zicînd, puind 36
genuchile lui, împreună cu toți cu ei au
făcut rugă. Și cîtăva plînsoare fu cătră 37
toți și, căzînd pre grumazii lui Pavel, îl să-
ruta pre el, Dorindu mai vîrtos de cuvînt 38
tul carele au fost zis, că nu vor mai vedea
obrazul lui. Și-l petrecea pre el la corabie.

CAP XXI

Si, după ce fu a purceade noi, ose- 1
bindu-ne de la ei, mergînd drept,
venit-am la Con, și a doao zi la
Rodod, și de acolo la Patara. Și 2
aflînd vas trecînd la Finichi, întrînd
în el, am purces. Și ivindu-ne la Chipros 3
și lăsîndu-l pre el în stînga, mergeam la Siria
și ne-am pogorît la Tiros, pentru că acolo
era corabia descărcînd povara. Și aflînd 4
ucenici, am rămas acolo zile șapte, carii lui
Pavel zicea pren duh să nu să suie la Ierusalim.

5 Și, când fu noao a isprăvi zilele, ieșind, mergeam, petrecându-ne pre noi toți, împreună cu muieri și copii pînă afară den cetate; și, puind genuchele pre țărzure, am făcut rugăciune. Și, sărutîndu-ne unul pre alalt, am intrat în corabie, iară aceia s-au întorsu acasă-și. Iară noi, calea săvîrșind, de la Tiros am sosit la Ptolimaida și, sărutînd pre frați, am îngăduit o zi lîngă ei. 8 Iară a doao zi, ieșind cei ce era cu Pavel, au venit la Chesaria și, intrînd în casa lui Filip evanghelistului, fiind den cei șapte, am mas 9 la el. Și la acesta era feate fecioare patru, 10 prorocind. Și, șazănd noi zile mai multe, să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre nume Agav. Și, venind cătră noi și luînd brîul lui Pavel și legîndu-i mînil și picioarele, zise: „Aceasta zice Duhul cel Sfînt: pre bărbatul al căruia iaste brîul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim jidovii și-l vor da pre mînil limbilor“. Și deaca am auzit aceastea, îl rugam și noi și cei de loc ca să nu să suie el în Ierusalim. Și răspunsă Pavel: „Ce faceți de plîngeți și-m zdrobiți inima? Că eu nu numai să mă legu, ce și a muri în Ierusalim gata sînt, pentru numele Domnului Iisus“. Și, neascultînd el, am încetat, zicînd: „Voia Domnului să să facă!“ 15 Iară după zilele aceastea, gătîndu-ne, ne suiam în Ierusalim. Și veniră împreună și den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi, aducînd la carele ne vom sălășlui, la Mnason oarecarele, chiprean, vechiu ucenic. Și sosînd noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit pre noi frații. Iară a doao zi intră Pavel împreună cu noi cătră Iacov și toți bătrîni veniră. Și sărutînd pre ei, povestii cîte una pre amăruntul carele au făcut Dumnezău întru limbi pren slujba lui. Și ei auzînd, măriia pre Domnul și ziseră lui: „Vezi, frate, cîte zeci de mii sînt den jidovii care au crezut și toți rîvnitori legii sînt. Și au înțeles pentru tine că despărțire înveți de la Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicînd ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după obiceia a umbra. Deci ce iaste? Cu adevărat trebuie mulțime să să adune, pentru că vor auzi că ai venit. Deci aceastea fă, care ție zicem: Sînt la noi bărbați patru, 24 rugăciune avînd întru sine; Pre aceștea luînd, curățește-te împreună cu ei și cheltuiaște cu ei ca să să rază pre cap; și vor cunoaște toți că de ceale ce au înțeles pentru tine nemică nu iaste, ce mergi și tu leagea păzînd. Iară pentru limbile carele au crezut, noi am trimis socotînd nemică ca aceasta să păzască ei, fără numai să să ferească ei de jirtva idolilor, și de sînge, și de sugrumat, și de curvie“. Atuncea Pavel, luînd pre bărbați, întru a doua

zi cu ei împreună curățîndu-se, intra în beserecă vestînd plinirea zilelor curățirei, pînă unde s-au dus pentru fieștecarele dentru ei aducerea. Și, deaca era a să plini ceale șapte zile, cei de la Asia jidovi, văzînd pre el în beserecă, turburără toată gloata și puseră mîinile preste el, Strigînd: „Bărbați israilteani, ajutați! Acesta iaste omul cel ce iaste împotriva nărodului, și a legii, și a locului acestuia, pre toți pretutîndinea învâțînd, și încă și elini au băgat în beserecă și au spurcat sfîntul loc acesta“. Pentru că văzuse mai nainte pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele gîndia că l-au băgat Pavel în beserecă. Și s-au pomit cetatea toată și fu alergare de nărod și, apucîndu-se de Pavel, îl trăgea pre el afară den beserecă și îndată să închiseră ușile. Și, cercînd pre el să-l omoară, să deade știre la căpitanul polcului că tot Ierusalimul s-au turburat; Care dentr-acel ceas luînd slujitori și sutasi, au alergat asupra lor; iară ei, văzînd pre polcovnic și pre slujitori, încetară a baterea pre Pavel. Atuncea, apropiîndu-se polcovnicul, să apucă de el și porunci să să leage cu doao lanțuri și întreba cine ar fi și ce-au făcut? Și alții altceva striga în gloată și, neputînd să înțeleagă de ispravă, pentru gîlceavă, porunci să-l ducă pre el la tabără. Și cînd sosi la scări, să întîmplă a să ținea el de slujitori, pentru sila gloatei; Pentru că urma mulțimea gloatei, strigînd: „Rădică-l pre el!“ Și, vrînd să să bage în tabără, Pavel zise căpitanului: „De iaste slobod mie a zice ceva cătră tine?“ Iară el zise: „Elineaște știi? Au doară nu ești tu egiptineanul cela ce mai nainte de zilele aceastea te-ai rădicat și ai scos în pustiu pre ceale 4000 de bărbați den Chesarii?“ Și zise Pavel: „Eu sînt jidov, tarsean al Chilichiei, nu den neșemnată cetate oroșan; și rog pre tine, poruncește-m să grăiesc cătră nărod“. Și porocînd el, Pavel, stînd pre scări, au clătît cu mîna nărodului și multă tăcere făcîndu-se, striga cu cea jidovească limbă, grăînd:

CAP XXII

1 Bărbați frați și părinți, auziț cea de
2 cătră voi acum a mea răspundere!“
3 Și auzînd că cu limba jidovească
4 striga lor, mai mult deaderă tăcere.
5 Și zise: „Eu sînt bărbat jidov, născut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în cetatea aceasta, lîngă picioarele lui Gamaleil, învățat fiind pre amăruntul leagea părintească, rîvnitoriu fiind lui Dumnezău, cum voi toți astăzi sînteți; Carele aceasta cale am gonit pînă la moarte, legînd și dînd la temniță bărbați și muieri, După cum și arhiereul

mărturiseaște mie și toată bătrînimia, de la carii și cărți luînd cătră frați la Damasc, mergeam ca să aduc și pre ceia ce acolo era legați în Ierusalim, ca să să cearte. Și fu mergînd eu și apropiindu-mă de Damasc, spre amiazăzi, fără veaste den ceriu au fulgerat lumină cîtăva împrejurul meu. Și am căzut la pămînt și am auzit glas, zicîndu-mi: 'Saul, Saul, ce Mă gonești?' Iară eu am răspuns: 'Cine ești, Doamne?' Și zise cătră mine: 'Eu sînt Iisus Nazoreul, pre Carele tu gonești'. Iară ceia ce împreună cu mine era lumina au văzut și înfricoșați fură, iară glasul n-au auzit Celuia ce mie grăia. Și zise: 'Ce voi face, Doamne?' Iară Domnul zise cătră mine: 'Sculîndu-te, pasă la Damasc, și acolo să va grăi ție pentru toate carele s-au rînduit ție a le face'. Și, deaca nu vedeam de mărirea luminii aceia, purtîndu-mă de mîna de cei ce era împreună cu mine, veniu la Damasc. Iară Anania, oarecarele bărbat bun credincios după leage, mărturisindu-se despre toți jidovii cei ce lăcuia, Venind cătră mine și stînd, zise mie: 'Saul frate, caută!'. Și eu într-acela ceas am căutat la el. Iară el zise: 'Dumnezăul părinților noștri te-au ales pre tine ca să conoști voia Lui și să vezi pre Cel Dirept și să auzi glas den gura Lui. Căci vei fi mărturie Lui, cătră toți oamenii, de care ai văzut și ai auzit. Și acum ce zăbovești? Sculîndu-te, botează-te și spală-ți păcatele tale, chemînd numele Domnului!'. Și fu mie întorcîndu-mă în Ierusalim și făcînd eu rugă în beserecă, fui întru năucire. Și văzui pre El, zicînd mie: 'Sîrguiaște și ieși degrabă den Ierusalim, pentru căci nu vor priimi mărturia ta pentru Mine'. Și eu zise: 'Doamne, ei știu că eu eram puind în temniță și bătînd la adunări pre ceia ce credea întru Tine; Și cînd să vărșă sîngele lui Stefan, mucenicului Tău, și eu eram ispravnic și împreună voind la moartea lui, păzînd hainele celor ce omorîia pre el'. Și zise cătră mine: 'Pasă, că Eu la limbi departe te trimițu'. Și-l asculta pre el pînă la acest cuvînt și rîdicară glasul lor, zicînd: 'Rîdică-l de la pămînt pre unul ca acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!'. Și strigînd ei și aruncînd hainele și prah aruncînd în văzduh, Porunci pre el polcovnicul să-l ducă în tabără, zicînd cu bătaie să să cearte el, ca să conoască pentru care vină așa striga asupra lui. Iară deaca-l prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel cătră sutașul cel ce sta: 'De e slobod voao a bate om rîmlean și nevinovat?' Și auzînd sutașul, mergînd, spuse miașului, zicînd: 'Caută ce vei să faci, pentru că omul acesta rîmlean iaste'.

Și apropiindu-se, căpitanul zise lui: 'Spune-mie, de ești tu rîmlean?' Și el zise: 'Așa'. Și răspuse polcovnicul: 'Eu cu multă cheltuială politia aceasta am cîștigat'. Iară Pavel zise: 'Iară eu am și născut'. Deci îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l iscodească și căpitanul s-au spăriat, cunoscînd că rîmlean iaste și căci legase pre el. Și a doua zi, vrînd să cunoască adevărul ce să huleaște de jidovi, dezlegă-l pre el den legături și porunci să vie arhiereii și toată adunarea lor și, aducînd pre Pavel, îl puse între ei.

CAP XXIII

i căutînd Pavel la adunare, zise: 'Bărbat fraț, eu cu toată știința bună am petrecut spre Dumnezău pînă în ziua aceasta'. Iară arhiereul Anania porunci celor ce sta lîngă el să-l bată preste gură. Atuncea Pavel cătră el zise: 'Va să te bată Dumnezău, păreate spoit; și tu șazi judecîndu-mă după leage și, călcînd leagea, poruncești să mă bată'. Iară ceia ce dvoriia ziseră: 'Pre arhiereul lui Dumnezău suduiești?' Și zise Pavel: 'N-am știut, fraților, că iaste arhiereu, pentru că scrisu e: 'Pre biruitoriul nărodului tău să nu-l grăiești de rău!'. Și cunoscînd Pavel că o parte iaste de saducheii și cealaltă de farisei, strigă în adunare: 'Bărbat fraț, eu fariseu sînt, fecior de fariseu; pentru nădeajdea și învierea den morți ei mă judecă!'. Și aceasta el grăind, făcutu-s-au price între farisei și între sadocheii și să despărți mulțimea; Pentru că sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger, nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amîndoao. Și să făcu strigare mare și, sculîndu-se cărturarii părții fariseilor, să pricia, zicînd: 'Nici un rău nu aflăm întru omul acesta; iară de au grăit lui duh au înger, să nu ne sfădim cu Dumnezău'. Și multă gîlceavă făcîndu-se, temîndu-se căpitanul ca să nu rumpă ei pe Pavel, porunci oștii să să pogoare să-l hrăpească pre el den mijlocul lor și să-l aducă în tabără. Și în noaptea ce veni, stînd la el Domnul, zise: 'Cutează, Pavele, pentru că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sînt de Mine în Ierusalim, așa trebuie tu și în Rîm să mărturisești'. Și făcîndu-se zio, făcînd oarecarii den jidovi turburare, să proclețiră pre ei, zicînd nici să mănînce, nici să bea, pînă nu vor ucide pre Pavel. Și era mai mulți de 40 ceia ce jurămîntul acesta au fost făcut; Cariii mergînd la arhiereii și la bătrîni, ziseră: 'Cu procleciune ne-am proclețit pre noi nemică să nu gustăm pînă nu vom omorî pre Pavel. Acum dară voi arătaț căpitanului, împreună cu adunarea, ca mîine pre

CAP XXIV

el să pogoară cătră voi, ca adecă să cercaț mai pre amăruntul ceale ce sînt pentru el, iară noi, mai nainte de ce să va apropia el, gata sîntem să-l omorîm pre el". Și auzind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul, mergînd și întrînd în tabără, spuse lui Pavel.

16 Și chemînd Pavel pre unul den sutași, zise: „Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pentru că are oarece să spuie lui“. Deci cela, luînd pre dînsul, îl duse la căpitan și zise: „Cel legat Pavel, chemînd pre mine, să rugă pentru acest tinerel să-l aduc cătră tine, avînd oarece a grăi ție“. Și apucîndu-l de mînă căpitanul și depărtîndu-se deosebi, îl întreba: „Ce iaste carea ai să-m spui mie?“

17 Și zise că, „Jidovii s-au vorovît ca să să roage ție ca mîine la adunare să pogori pre Pavel, ca adecă vrînd ceva mai pre amăruntul să-l întreabe pre el. Deci tu să nu-i ascuți, pentru că păzesc pre el dentru ei bărbați mai mulți de 40, carii s-au proclețit pre ei nice a mînca, nice a bea, pînă nu vor omorî pre el; și acum gata sînt, așteptînd cea de tine făgăduință“. Deci căpitanul au slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui să nu spuie că: „Aceasta ai arătat cătră mine“,

18 Și chemînd pre doi oarecarii den sutași, zise: „Gătiț doao sute de slujitori, ca să meargă pînă la Chesaria, și călăreț șaptezeci și fuștași doao sute, den al treilea ceas de noapte. Și dobitoace să aduceț, ca să puie pre Pavel să-l scape cătră Filic domnul“,

19 Scriind carte cuprinzînd într-acesta chip: „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să să bucure! Pre acesta om, fiind prins de jidovi și vrînd să să omoară despre ei, stînd cu oaste, l-am scos pre el, înțelegînd că rîmlean iaste. Și vrînd să înțeleg vina pentru carea pîrîia pre el, îl pogoriu pre el la adunarea lor; Pre carele afliau pîrîndu-se pentru întrebările legii lor, iară nemică vreadnic de moarte, au de legături, vină avînd. Și vestindu-se mie cum va să fie vicleșug la bărbatul acesta, despre jidovi, dentru acela ceas am trimis cătră tine, poruncind și pîrîșilor să zică ceale despre el înainte-ț. Fii sănătos“. Deci oșteanii, după rînduiala lor, luînd pre Pavel, l-au adus noaptea la Antipatrada. Iară a doua zi, lăsînd pre călăreț să meargă cu el, să întoarșeră în tabără; Carii întrînd în Chesaria și dînd cartea domnului, deaderă și pre Pavel lui. Și cetînd domnul și întrebîndu-l den ce eparhie iaste, și înțelegînd că iaste de la Chilichia: „Auzi-voiu pre tine — zice — cînd și pîrîșii tăi vor veni“.

Și porunci ca să să păzască

el în divanul lui

Irod.

ară preste cinci zile pogorîtu-s-au arhiereul Anania cu cei bătrîni și cu un meșter de graiu, Tertil oarecarele, carii au arătat domnului asupra lui Pavel. Și chemîndu-se el, începu a pîrî pre el Tertil, zicînd: „Multă pace nemerînd pren tine și isprăvire făcîndu-se la limba aceasta, pren a ta socoteală, pretutîndinea și în locul priimim, putearnice Filix, cu toată mulțemita. Iară nu ca întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi tu pre scurt cu ale tale blîndeațe. Pentru că aflînd pre omul acesta pierzătoriu, și pornînd gilceville la toț jidovii ceia ce sînt în lume, și mai mare eresului nazareilor, Carele și besearica au ispitit să o spurce, pre carele am și prinsu și după a noastră leage am vrut să-l judecăm, Iară venînd Lisia căpitanul, cu multă silă den mîinile noastră l-au luat. Poruncînd pîrîșilor lui să vie la tine; de carele vei putea sîngur, cercetînd de toate de aceastea, să cunoști de ceale ce noi pîrîm pre el“. Și împreună adeveriia și jidovii, zicînd cum aceastea așa să fie. Și răspunse Pavel, făcînd lui semnu domnul să zică: „Știindu-te că de mulți ani fiind judecătoriu limbii aceștiia, mai cu bun suflet ceale de mine îți răspunzu, Putînd tu a cunoaște că nu-s mai mult decît 12 zile de cînd m-am suit să mă închin la Ierusalim. Și nici în besearică au aflat pre mine cătră cineva pricinu-mă, au turburare a face gloatei, nici la adunări, nici în cetate, Nici să mă adeverească pot pentru carele acum mă pîrîscu. Și mărturisescu aceasta ție că pre calea carea zic eres, așa crezu la cel părintescu Dumnezău, crezînd la toate ceale den leage și în proroci scrise, Nădeajde avînd în Dumnezău, carea și aceștea așteaptă cum să fie înviere morșilor, și direpșilor, și strîmbilor. Și întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiedecată știință a avea cătră Dumnezău și cătră oameni pururea. Și pren ani mulți am fost venit milostenie ca să facu la limba mea, și prinoase; Întru carele m-au aflat curățit în besearică, nu cu gloată, nici cu gilceavă. Iară oarecarii den Asia jidovi, carii trebuie înaintea ta a fi de față și a pîrî, de au ceva cătră mine; Sau aceștea singuri să zică că au aflat ceva întru mine strîmbătate, stînd eu la adunare; Au pentru un glas ca acesta, carele am strigat stînd întru ei, că pentru învierea morșilor eu mă judec astăzi de voi“. Și, auzînd aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amăruntul știînd ceale ce sînt pentru cale, zicînd: „Cînd Lisia căpitanul să va pogorî, voi înțelege ceale ce sînt de voi“,

23 Și poruncind sutașului să să păzească
 Pavel și să aibă răpaos și pre nimenea să
 nu oprească dentru ai lui ca să-i poslușască
 24 au să să apropie de el. Iară după câteva
 zile, mergînd Filix cu Drusila, muiarea lui,
 fiind jidovcă, chemă pre Pavel și auzi de el,
 25 pentru cea întru Hristos credință. Și
 grăind el de dreptate și răbdare și pentru
 judecata care va să fie, înfricoșindu-se
 Filix, au răspuns: „Acum pasă, iară, aflînd
 26 vreame, mai chema-te-voiu“, Încă și
 nădejduind că bani să vor da despre Pavel,
 ca să-l dezlege pre el; pentru aceea, și mai
 27 adease pre el chemîndu-l grăia cu el. Și
 doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui
 Filix Porchie Fiston; și vrînd har să facă
 jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP XXV

1 **F**eci Fist, întrînd în diregătorie,
 preste trei zile să sui în Ierusalim
 2 de la Chesaria. Și arătară lui
 arhierul și cei mai de frunte ai
 jidovilor asupra lui Pavel și să ruga
 3 lui, Cerșînd har asupra lui, ca să-l trimiță
 pre el la Ierusalim, viclesug făcînd ca să-l
 4 ucigă pre el pre drum. Deci Fist au răs-
 puns: „Pavel să păzească în Chesaria și el
 5 va degrabă să să ducă. Decii cei tari
 întru voi—zise—pogorîndu-se împreună, de
 iaste ceva întru bărbatul acesta, pîrască-l
 6 pre el“. Și zăbăvind întru ei zile mai
 multe decît zece, pogorîndu-se în Chesaria
 a doao zi, șazăind la divan, porunci să aducă
 7 pre Pavel. Și venind el, stătură împrejur
 jidovii cei ce era veniț de la Ierusalim, multe
 și greale vine aducînd asupra lui Pavel, carele
 8 nu le putea să le dovedească, Răspunzînd
 el că, „Nici la leagea jidovilor, nici la besear-
 9 că, nici la Chesariu am greșit ceva“. Iară
 Fist, vrînd jidovilor har să le arate, răspunzînd
 lui Pavel, zise: „Vei la Ierusalim să te sui,
 acolo pentru aceastea să te judeci de mine?“
 10 Și zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stînd
 sînt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor
 nici o strîmbătate n-am făcut, după cum și
 11 tu mai bine știi. Pentru că, de am făcut
 strîmbătate și vreadnic de moarte am făcut
 cevaș, nu mă feresc de moarte; iară de
 nemică nu iaste de care aceștea mă pîrăscu,
 nimeni nu poate pre mine lor să mă dăru-
 12 iască. Pre Chesariu chem“. Atunca Fist,
 grăind împreună cu sfatul, răspunse: „Pre
 Chesariu ai chemat, la Chesariu vei merge“.
 13 Și zile trecînd câteva, Agripa împăratul și
 Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune
 14 cu Fist. Și deaca multe zile zăboviia
 acolo, Fist împăratului au arătat ceale ce
 era de Pavel, zicînd: „Un om oarecarele
 15 iaste lăsat de Filix legat, Pentru
 carele, mergînd eu la Ierusalim, arăta-

tu-mi-au arhieriei și bătrînii jidovilor, cerșînd
 asupra lui judecată; Cătră carii am răs- 16
 puns că nu iaste obiceiul la rîmleani să
 dăruiască pre vreun om la perire, pînă nu
 va avea cel ce să pîraște de față pre pîrș, și
 loc de răspuns va lua pentru vină. Deci, 17
 venind împreună ei aicea, îngăduială nemică
 făcînd, și a doua zi șazăind la divan, porun-
 ciu să să aducă omul; Pentru carele, 18
 stînd pîrșii, nici o vină aducea, den carele
 prepuneam eu, Ce cercări oarecarele 19
 pentru a lor teamere de Dumnezăire avea
 cătră el și pentru oarecarele Iisus, ce au
 murit, pre Carele zicea Pavel că trăiaște.
 Și, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, 20
 ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim și
 acolo să să judece pentru aceastea. Iară 21
 Pavel strigînd să să păzască el la a lui Sevas-
 tos judecată, am poruncit să să păzască el
 pînă voi trimitte pre el cătră Chesariu“. 22
 Iară Agripa cătră Fist zise: „Vreare-aș și
 eu să auzu pre om“. Iară el: „Mîine—zise—
 vei auzi pre dînsul“. Deci a doua zi, ven- 23
 ind Agripa și Vernichi cu multă pofală
 și întrînd la ascultare împreună cu miașii
 și cu oamenii ce era mai de folos ai cetății
 și poruncind Fist, adusu-s-au Pavel. Și 24
 zise Fist: „Agripo împărate și toți cei ce
 împreună sînteți cu noi bărbați, vedeți pre
 acesta, pentru care toată mulțimea jidovilor
 mi s-au rugat, și în Ierusalim și aicea, strigînd
 că nu trebuie să mai trăiască el. Iară eu, 25
 pricepînd nemică vreadnic de moarte el să
 fie făcut, și el singur chemînd pre Sevastos,
 am socotit să-l trimițu pre el. Pentru 26
 carele a scrie ceva pre amăruntul domnului
 nu am; pentru aceea l-am adus pre el la voi,
 și mai vîrtos înaintea ta, împărate Agripo,
 ca cercetarea făcîndu-se, voi avea ceva să
 scriu. Pentru că fără socoteală mi se 27
 pare a fi trimițîndu-l legat, să nu însămnazu
 și ceale de asupra lui vini“.

CAP XXVI

1 **F**ară Agripa cătră Pavel zise: „Porun-
 ceaște-ți-să ție pentru tine să zici“.
 Atunca Pavel răspundea, tinzînd
 2 mîna: „Pentru toate carele mă
 pîrăsc despre jidovi, împărate
 Agripo, socotesc pre mine fericit, vrînd să
 3 răspunz înaintea ta astăzi, Mai vîrtos
 cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jido-
 vilor năravuri și cercetări; pentru aceea
 rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi.
 Deci viața mea, cea den tinereașe, cea ce
 4 de-nceput s-au făcut întru limba mea în
 Ierusalim, știu toți jidovii, Știind pre
 mine mai denainte, de vor vrea să mărturi-
 5 sască, căci după cel chiar eres al legii noastre,
 am trăit fariseu. Și acum pre nădeajdea
 6 făgăduinții, cei ce s-au făcut cătră părinți
 despre Dumnezău, stau judecîndu-mă. La 7

carea ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîn-
 cetare ziua și noaptea slujind, nădejduiesc
 să sosească; pentru carea nădeajde mă prăsc,
 8 împărate Agrippa, despre jidovi. Ce lucru
 necredincios să judecă lingă voi, deaca
 9 Dumnezeu morți învie? Deci eu, mi s-au
 părut întru mine, cătră numele lui Iisus
 Nazareneanul a trebui multe împotrivă a
 10 face; Carea am și făcut în Ierusalim, și
 pre mulți den sfinți eu în temniță i-am în-
 chis, cea de la arhieriei volnicie luîndu-o; și
 11 omorîndu-se ei, dam sorț. Și la toate
 adunările, de multe ori căzînd pre ei, îi în-
 demnam să hulească și, mult nebunindu-mă
 asupra lor, îi goniam pînă și la ceale den
 12 afară cetăți; Întru carele și mergînd la
 Damasc, cu biruință și diregătorie de la
 13 arhieriei, Întru amiazăzi, pre cale, am vă-
 zut, împărate, de la ceriu, mai mult decît
 lumina soarelui, lumină încungiuîndu-mă
 14 și pre cei ce cu mine mergea. Și toți noi
 căzînd la pămînt, auziu glas grăind cătră
 mine și zicînd cu cea jidovească limbă: 'Saul,
 Saul, ce Mă gonești? Cu greu iaste ție cătră
 15 bolduri a lovi cu piciorul', Iară eu ziș:
 'Cine ești, Doamne?' Iară El zise: 'Eu sînt
 16 Iisus, pre Carele tu gonești. Ce te scoală
 și stăi pre picioarele tale, pentru că spre
 aceasta M-am arătat ție, ca să te aleg slugă
 și mărturie celor ce ai văzut, și celor ce Mă
 17 voiu arăta ție. Scoțîndu-te den norod și
 den limbi, la carii acum pre tine trimiț,
 18 Să deșchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la
 întunecare la lumină și de la biruința satanei
 spre Dumnezeu, ca să ia ei iertare de păcate
 și sorțu întru cei sfințiți, cu credința cea ce
 19 e întru Mine'. Pentru aceaea, împărate
 Agrippa, nu m-am făcut neascultătoriu ce-
 20 reștii vederi, Ce celor den Damascu întîiu,
 și ierusalimleanilor, și în toată țara jidovilor,
 și limbilor vestind să să pocăiască și să să
 întoarcă spre Dumnezeu, vreadnice de pocă-
 21 ință lucruri făcînd. Pentru aceastea jido-
 vii, prinzîndu-mă în biserică, să ispitiia să
 22 mă omoară. Deci, ajutoriu nemerind cel
 de la Dumnezeu, pînă în ziua aceasta stau,
 mărturisînd la mic și la mare, nimica afară
 grăind dentru carele prorocii au grăit vrînd
 23 să să facă, și Moisi: De iaste pătimitoriu
 Hristos, de va să vestească, întîiu de înviarea
 morților, lumină norodului și limbilor'.
 24 Și aceastea el răspunzînd, iară Fist cu mare
 glas zise:.,Nebun ești, Pavele; cartea cea
 25 multă spre nebunie te întoarce'. Iară el:
 „Nu-s nebun—zise—putearnice Fiste, ce ale
 adevărului și ale înțelepciunii graiuri
 26 răspunzu; pentru că știe. Pentru aceastea
 împăratul, cătră carele și îndrăznind gră-
 iescu, pentru că nu mi se pare nimica a nu
 și el pentru aceastea, pentru că nu e în
 27 unghiu făcută aceasta. Crezi, împărate

Agrippa, pre proroci? Știu că crezi". Iară 28
 Agrippa cătră Pavel zise:.,Pre cîtinel mă
 faci creștin a mă face". Iară Pavel zise: 29
 „Ruga-m-aș lui Dumnezeu, și în puținel și
 în mult, nu numai pre tine, ce și pre toți
 ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca
 aceștea, în ce fealiu și eu sînt, afară den
 legăturile aceastea". Și aceastea zicînd el, 30
 sculatu-s-au împăratul și domnul și Vernica
 și ceia ce șădea împreună cu ei. Și depăr- 31
 tîndu-să, grăia unu cătră altul, zicînd că:
 „Nimica de moarte vreadnic au de legături
 face omul acesta". Iară Agrippa lui Fist 32
 zise:.,A să slobozi s-ar putea omul acesta,
 de n-ar fi chemat pre Chesariu".

CAP XXVII

ară după ce s-au ales ca să meargem 1
 noi în Italia, da pre Pavel și pre
 alții oarecarii legați la un suteș pre
 nume Iulie, al ceatei Sevastis. Și 2
 întrînd în corabie de la Adramit,
 vrînd să meargă la locurile lui de la Asia,
 purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu
 Machidoneanul de la Solon. Și a doua zi 3
 ne-am pogorît la Sidon și cu iubire ome-
 nească Iulie lui Pavel arătîndu-i-se, porunci
 la priateni, mergînd, să-l grijască. Și de 4
 acolo purcegînd, am trecut pre supt Chipros,
 pentru că vînturile era împotrivă. Și ge- 5
 nunea cea despre Chilichia și Panfilia tre-
 cîndu-o, ne-am pogorît la Mira Lichiei. Și 6
 acolo, aflînd suteșul corabie alexandrinească
 mergînd în Italia, ne-au băgat pre noi într- 7
 însa. Și în cîteva zile, începuiu mergînd
 și abia sosind spre Cnidos, nelăsînd pre noi
 vîntul, am trecut pre lingă Crit, despre Sal- 8
 moni. Și abia abătîndu-ne de la ea,
 venit-am la un loc oarecarele ce să chema
 Bune Vaduri, lingă care aproape era cetatea
 Lasea. Și cîtăva vreamă trecînd și fiind 9
 meargerea pre apă cu primejdie, pentru că
 și postul trecuse, îi învăța Pavel, Zicînd 10
 lor:.,Bărbați, văzu că cu dosadă și multă
 pagubă, nu numai a povării și a corabiei,
 ce și a sufletelor noastre, va fi meargerea".
 Iară suteșul de cîrmaci și de corăbieri 11
 asculta mai mult decît cealea ce să grăia de
 Pavel. Și netocmit bine fiind vadul de 12
 iernatec, mai mulți făcură sfat să purcează
 și de acolo, ca, de vor putea, ajungînd la
 Finica să ierneaze, vadul Critului văzînd, ce
 iaste spre amiazăzi și spre hor. Iară 13
 bătînd austrul, pârîndu-le că au nemerit
 sfatul lor, lăsînd pre Ason, mergea spre Crit.
 Iară nu după multă vreamă lovi asupra ei 14
 vînt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă
 Viforul lui Evros. Și hrăpîndu-se 15
 corabia și neputînd să stea împotriva
 vîntului, slobozîndu-ne, ne duceam. Și 16
 la un ostrov oarecarele supuîndu-ne, ce

să chema Clavdis, abia am putut de am
 17 prins varca; Carea rădicîndu-o cu ajuto-
 riuri să trebuia, încingînd corabia și temîndu-
 se ca să nu cază în sorbu, slobozînd veatrila,
 18 așa să purta. Și vîrtos viforîndu-ne noi,
 19 a doao zi lepădare făcea. Și a treia zi, cu
 mînila noastre unealtele corabiei am lepă-
 20 dat. Nici soarele, nici stealele văzîndu-se
 preste multe zile și vifor nu puțin fiindu-ne
 asupra, deci să luase toată nădejdea de a
 21 ne mîntui noi. Și multă flămînzie fiind,
 atuncea stînd Pavel în mijlocul lor, zise:
 „Cădea-se, o, bărbaților, ascultînd pre mine,
 să nu purceadem de la Crit și a dobîndi do-
 22 sada aceasta și paguba. Și acum învăț
 pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare
 de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară
 23 den corabie. Pentru că au venit la mine
 în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezău,
 24 al Căruia sînt, Căruia și slujăsc, Zicînd:
 ‘Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a
 sta tu de față, și, iată, ț-au dăruit ție
 Dumnezău pre toți ceia ce merg cu tine’.
 25 Pentru aceaea, fiți cu bun suflet, bărbaților,
 pentru că crezu în Dumnezău că așa va fi,
 26 în ce chip mi-au grăit mie. Și la oarecare
 27 ostrov trebuie să cădem noi. Și deaca a
 patrusprăzeace noapte să făcu, pornindu-ne
 noi în Adria, la miezul nopții socotia corăbi-
 28 arii a să apropia de ei oarecare țară. Și
 cercînd, aflară stînjăni 20; și puținel depăr-
 tîndu-se și iarăși slobozînd, aflară stînjăni
 29 cincisprăzeace. Și temîndu-ne ca nu
 cîndai în locuri aspre să cădem, den fund
 aruncînd patru fiară, să rugă să să facă zio“.
 30 Și corăbiarii, cercînd să fugă den vas și
 slobozînd varca în mare, cu prilej adecă că
 31 den pisc vor să întinză fiară, Zise Pavel
 sutașului și oșteanilor: „De nu vor rămînea
 aceștea în vas, voi să scăpați nu veț putea“.
 32 Atuncea oșteanii tăiară funile varcii și o
 33 lăsară pre ea de căzu. Iară pînă unde
 vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toți să ia
 de mîncat, zicînd: „Patrusprăzeace zile
 astăzi, așteptînd, nemîncăți sînteț, nemică
 34 gustînd. Pentru aceaea rog pre voi să luați
 de mîncat, pentru că aceasta spre mîntuirea
 voastră iaste; pentru că nice unuia dentru
 35 voi păr den cap va cădea“. Și zicînd
 aceastea și luînd pîine, mulțimi lui Dumne-
 zău înaintea tuturor și, frîngînd, începu a
 36 mîncă. Și cu bună voie făcîndu-se toți,
 37 și ei au luat de mîncat. Și eram în corabie
 38 toate sufletele 276. Și săturîndu-se
 de mîncare iușora corabia, lepădînd hrana
 39 în mare, Iară cînd s-au făcut zio,
 pămîntul nu-l cunoștea; iară socotia un
 pisc avînd țarmure, la carele sfătuiră, de
 40 vor putea, să împingă corabia. Și rădi-
 cînd fiarăle, le sloboziră în mare și slăbiră

jugurile cîrmelor și, rădicînd veatrila den
 frunte, siliia despre țarmure. Și căzînd 41
 în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul
 și, piscul denainte împlîntîndu-se, rămase
 neclătît, iară fundul să rumpea de sila valu-
 42 rilor. Iară oșteanii sfat făcură ca pre cei
 legați să-i omoară, ca nu cîndai vreunul
 43 înotînd va scăpa. Iară sutașul, vrînd să
 mîntuiască pre Pavel, opri pre ei de sfat și
 porunci pre ceia ce vor putea să înoate să
 să sloboază întiu la pămînt, ca să iasă și
 ceialalți, Pre unii pre scînduri, și pre
 alții pre unele den ale corăbiei. Și așa fă-
 cură toți de scăpară la pămînt.

CAP XXVIII

i scăpînd, atuncea au cunoscut că 1
 Meleti ostrovul să cheamă. Iară 2
 varvarii făcea nu fiecă milă cu noi,
 pentru că, aprinzînd foc, ne-au luat
 pre toți pre noi, pentru ploaia ce era
 și pentru frig. Și adunînd Pavel mulțime 3
 de gătejii și puind preste foc, o vipere, de
 căldură ieșînd, să apucă de mîna lui. Iară 4
 deaca văzură varvarii spînzurînd jigania de
 mîna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevă-
 rat ucigaș iaste omul acesta, pre carele,
 mîntuind den mare, judecata să trăiască
 n-au lăsat“. Deci el, scuturînd jigania în 5
 foc, nemică rău n-au pățit. Iară ei aștepta 6
 pre el ca să să umfle au să cază fără veaste
 mort. Și mult ei așteptînd și văzînd nemică
 nevoie la el făcîndu-se, premenindu-se, zicea
 că e Dumnezău el. Iară întru ceia ce era 7
 împrejurul locului aceluia, era sălaşă ale mai
 marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele,
 priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste
 ne ospătă. Și fu tatăl lui Poplie, de friguri 8
 și de vintre fiind cuprins, zăcea; cătră carele
 Pavel întrînd și făcînd rugă, puind mînila
 preste el, l-au vindecat pre dînsul. Deci 9
 aceastea făcîndu-se, și ceialalți, ceia ce avea
 boale în ostrov, mergea și să tămăduia.
 Cari și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi 10
 și, vrînd a purceade, ne-au grijit ceale de
 treabă. Iară după trei luni, ne-am pornit 11
 cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexan-
 drieri, carea era însămnată Dioscurilor. Și 12
 nemerind la Siracussa, am așteptat zile trei.
 Și de acolo, încunjurînd, am sosit la Righion; 13
 și preste o zi, făcîndu-se austru, a doua zi
 am venit la Potioli, Unde, aflînd frați, 14
 ne-am mîngîiat spre ei, ca să rămînem zile
 șapte. Și așa la Rîm am venit. Și de 15
 acolo frații, auzînd ceale pentru noi, au ieșit
 întru întimpinarea noastră, pînă la Tîrgul
 lui Apie și pînă la Trei Cîrciume; pre carii
 văzînd Pavel, mulțămînd lui Dumnezău,
 luo îndrăznire. Iară cînd am sosit la 16

Rîm, sutaşul au dat pre legaţi celui mai mare preste oaste, iară lui Pavel să rîndui să rămîie deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el

17 oştean. Şi fu după trei zile, chemă Pavel pre ceia ce era jidovi de frunte; şi, adunîndu-se ei, zicea cătră ei: „Bărbaţi fraţi, eu nemică împotrivă făcînd norodului au obiceielor de la părinţi, legat den Ierusalim

18 m-am dat în mînile rîmleanilor, Cari, certîndu-mă, au vrut să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.

19 Şi pricindu-se jidovii, m-am îndemnat a chema pre Chesariu, nu ca avînd ceva a pîrî

20 pre limba mea. Pentru aceasta pricină dară am chemat pre voi să vă văzu şi să vorovescu, că pentru nădejdea lui Israil

21 lanţul acesta iaste prejur mine“. Iară ei cătră dînsul ziseră: „Noi nici cărţi pentru tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul dentru fraţi, au vestit au au grăit ceva pentru

22 tine rău. Ce rugăm de la tine să auzim ceale ce socoteşti; că pentru eresul acesta cunoscut noao iaste că pretutindenilea să

23 priceaşte“. Şi rînduind lui zi, veniră cătră el spre ospăţ mai mulţi, căroro le arăta mărturisind împărăţia lui Dumnezeu şi adeverind lor ceale pentru Iisus, de la leagea lui Moisi şi a prorocilor, de dimeneaţă pînă

24 în sară. Şi unii credea celora ce să zicea, iară alţii nu credea. Şi netocmiţi fiind unul cătră alalt, să răsipiia, zicînd Pavel un cuvînt, că „Bine Duhul cel Svînt au grăit pren Isaia prorocul cătră părinţii noştri,

26 Zicînd: ‘Pasă cătră norodul acesta şi zi: ‘Cu auzul să auziţi şi să nu înţeleageţ şi căutînd să

27 căutaţ şi să nu vedeţ. Pentru că s-au îngroşat inema nărodului acestuia şi cu urechile cu greu au auzit şi ochii lor i-au închis, ca nu cîndva vor vedea cu ochii şi cu urechile vor auzi, şi cu inima vor înţeleage şi să vor

28 întoarce şi voiu vindeca pre ei’. Deci ştiut să fie la voi că limbilor s-au trimis mîntuirea

29 lui Dumnezeu; aceştea vor şi auzi“. Şi acesteia el zicînd, duseră-se jidovii, multu

30 avînd întru dînşii price. Şi rămase Pavel doi ani deplin cu al său chelşug şi priimiia

31 pre toţi ceia ce întra cătră el, Mărturisind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţînd ceale pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznirea, fără contenire.

